

Diagram of Revelation

- 1** ^{1.1} **Ἀποκάλυψις Ἰησοῦ Χριστοῦ**
ἣν ἔδωκεν αὐτῷ ὁ θεὸς
δεῖξαι τοῖς δούλοις αὐτοῦ
ἃ δεῖ γενέσθαι
ἐν τάχει,
- 2** **ἐσήμανεν**
ἀποστείλας
διὰ τοῦ ἀγγέλου αὐτοῦ
τῷ δούλῳ αὐτοῦ
Ἰωάννῃ,
² ὃς ἐμαρτύρησεν τὸν λόγον τοῦ θεοῦ
καὶ
τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ Χριστοῦ
ὅσα εἶδεν.
- 3** ³ **Μακάριος ὁ ἀναγινώσκων**
καὶ
οἱ ἀκούοντες τοὺς λόγους
τῆς προφητείας
καὶ
τηροῦντες τὰ ἐν αὐτῇ γεγραμμένα,
γὰρ
- 4** **ὁ καιρὸς ἐγγύς.**
-
- ⁴ **Ἰωάννης**
ταῖς ἐπτὰ ἐκκλησίαις
ταῖς ἐν τῇ Ἀσίᾳ·
χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη
ἀπὸ ὁ ὦν καὶ ὁ ἦν καὶ ὁ ἐρχόμενος
καὶ
ἀπὸ τῶν ἐπτὰ πνευμάτων
ἃ ἐνώπιον τοῦ θρόνου αὐτοῦ
- ⁵ καὶ
ἀπὸ Ἰησοῦ Χριστοῦ,
ὁ μάρτυς,
ὁ πιστός,
ὁ πρωτότοκος τῶν νεκρῶν
καὶ
ὁ ἀρχὼν τῶν βασιλείων τῆς γῆς.
-
- ⁶ τῷ ἀγαπῶντι ἡμᾶς
καὶ
λύσαντι ἡμᾶς
ἐκ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν
ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ,
καὶ
ἐποίησεν ἡμᾶς βασιλείαν,
ἱερεῖς τῷ θεῷ καὶ πατρὶ αὐτοῦ,
- 5** **αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος**
εἰς τοὺς αἰῶνας [τῶν αἰώνων]·
ἀμήν.
- ⁷ Ἰδοὺ
- 6** **ἔρχεται**
μετὰ τῶν νεφελῶν,

¹The epistolary Praescriptio in vv. 4-5a is a formula rather than a sentence by intention.

7 καὶ ὄψεται αὐτὸν πᾶς ὀφθαλμὸς
8 καὶ οἵτινες αὐτὸν ἐξεκέντησαν,
9 καὶ κόψονται ἐπ' αὐτὸν πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς.
ναί,
ἀμήν.

10 ⁸ Ἐγὼ εἰμι τὸ ἄλφα καὶ τὸ ὦ,
λέγει κύριος ὁ θεός,
ὁ ὢν
καὶ
ὁ ἦν
καὶ
ὁ ἐρχόμενος,
ὁ παντοκράτωρ.

11 ⁹ Ἐγὼ . . . ἐγενόμην
Ἰωάννης,
ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν
καὶ
συγκοινωνὸς
ἐν τῇ θλίψει
καὶ
βασιλείᾳ
καὶ
ὑπομονῇ
ἐν Ἰησοῦ,
ἐν τῇ νήσῳ
τῇ καλουμένῃ Πάτμῳ
διὰ τὸν λόγον τοῦ θεοῦ
καὶ
τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ.

12 ¹⁰ ἐγενόμην
ἐν πνεύματι
ἐν τῇ κυριακῇ ἡμέρᾳ
καὶ

13 ἤκουσα . . . φωνὴν μεγάλην
ὀπίσω μου
ὡς σάλπιγγος
λεγούσης·

¹¹ ὁ βλέπεις γράψον
εἰς βιβλίον
καὶ
----- πέμψον ταῖς ἐπτὰ ἐκκλησίαις,
εἰς Ἐφεσον
καὶ
εἰς Σμύρναν
καὶ
εἰς Πέργαμον
καὶ
εἰς Θυάτειρα
καὶ
εἰς Σάρδεις
καὶ
εἰς Φιλαδέλφειαν
καὶ
εἰς Λαοδίκειαν.

ἰδοὺ
D ζῶν εἰμι
 εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων
 καὶ
E ἔχω τὰς κλεῖς τοῦ θανάτου καὶ τοῦ ἄδου.

¹⁹
F οὖν
 γράψον ἃ εἶδες
 καὶ
 ἃ εἰσὶν
 καὶ
 ἃ μέλλει γενέσθαι
 μετὰ ταῦτα.

G ²⁰ τὸ μυστήριον τῶν ἐπὶ ἀστέρων
 οὓς εἶδες
 ἐπὶ τῆς δεξιᾶς μου
 καὶ
H τὰς ἐπὶ λυχνίας τὰς χρυσαῖς·
I οἱ ἐπὶ ἀστέρες ἄγγελοι τῶν ἐπὶ ἐκκλησιῶν εἰσιν
 καὶ
J αἱ λυχνίαι αἱ ἐπὶ ἐπὶ ἐκκλησίαι εἰσίν.

24 ^{2.1} Τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Ἐφέσῳ ἐκκλησίας γράψον·

25 Τάδε λέγει ὁ κρατῶν τοὺς ἐπὶ ἀστέρας ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ,
 ὁ περιπατῶν ἐν μέσῳ τῶν ἐπὶ λυχνιῶν τῶν χρυσῶν·

26 ² οἶδα τὰ ἔργα σου
 καὶ
 τὸν κόπον
 καὶ
 τὴν ὑπομονὴν σου
 καὶ
 ὅτι οὐ δύνη βαστάσαι κακοὺς,
 καὶ

27 ἐπείρασας τοὺς λέγοντας ἑαυτοὺς ἀποστόλους
 καὶ

28 οὐκ εἰσὶν
 καὶ

29 εὗρες αὐτοὺς ψευδεῖς,
 καὶ

30 ³ ὑπομονὴν ἔχεις
 καὶ

31 ἐβάστασας
 διὰ τὸ ὄνομά μου
 καὶ

32 οὐ κεκοπίακες.

⁴
33 ἔχω
 κατὰ σοῦ
 ὅτι τὴν ἀγάπην σου τὴν πρώτην ἀφῆκες.

⁵
34 οὖν
 μνημόνευε
 πόθεν πέπτωκας
 καὶ

35 μετανόησον
 καὶ

36 τὰ πρῶτα ἔργα ποίησον·

37 δὲ
 εἰ μή,
ἔρχομαί σοι
 καὶ
 38 **κινήσω τὴν λυχνίαν σου**
 ἐκ τοῦ τόπου αὐτῆς,
 ἐὰν μὴ μετανοήσης.

6
 39 ἀλλὰ
τοῦτο ἔχεις,
 ὅτι μισεῖς τὰ ἔργα τῶν Νικολαϊτῶν
 ἃ καὶ γὰρ μισῶ.

7
 40 Ὁ ἔχων οὖς
ἀκουσάτω
τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις.

41 Τῷ νικῶντι
δώσω αὐτῷ
φαγεῖν
 ἐκ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς,
 ὃ ἐστὶν
 ἐν τῷ παραδείσῳ τοῦ θεοῦ.

8
 42 Καὶ
τῷ ἀγγέλω τῆς ἐν Σμύρνῃ ἐκκλησίας γράψον·
 43 **τάδε λέγει ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος,**
 ὃς ἐγένετο νεκρὸς καὶ ἔζησεν·

9
 44 **οἶδά σου τὴν θλίψιν καὶ τὴν πτωχείαν,**
 ἀλλὰ
 45 **πλούσιος εἶ,**
 καὶ
 46 **(οἶδά) τὴν βλασφημίαν**
 ἐκ τῶν λεγόντων Τουδαίους εἶναι ἑαυτοὺς
 καὶ
 47 **οὐκ εἰσὶν**
 ἀλλὰ
 48 **(εἰσὶν) συναγωγὴ τοῦ σατανᾶ.**

10
 49 **μηδὲν φοβοῦ**
ἃ μέλλεις πάσχειν.

50 ἰδοὺ
μέλλει βάλλειν ὁ διάβολος
 ἐξ ὑμῶν
 εἰς φυλακὴν
 ἵνα πειρασθῆτε
 καὶ
 51 **ἔξετε θλίψιν**
 ἡμερῶν δέκα.

52 **γίνου πιστὸς**
 ἄχρι θανάτου,
 καὶ
 53 **δώσω σοι τὸν στέφανον**
 τῆς ζωῆς.

11
 Ὁ ἔχων οὖς

54 ἀκουσάτω
τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις.

55 Ὁ νικῶν
οὐ μὴ ἀδικηθῆ
ἐκ τοῦ θανάτου τοῦ δευτέρου.

12 Καὶ
56 τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Περγάμῳ ἐκκλησίας γράψον·

57 Τάδε λέγει ὁ ἔχων τὴν ῥομφαίαν τὴν δίστομον τὴν ὀξεῖαν·

58 13 οἶδα
ποῦ κατοικεῖς,
ὅπου ὁ θρόνος τοῦ σατανᾶ,
καὶ
κρατεῖς τὸ ὄνομά μου
καὶ
οὐκ ἠρνήσω τὴν πίστιν μου
καὶ
--- -----
ἐν ταῖς ἡμέραις
Ἀντιπᾶς
ὁ μάρτυς μου ὁ πιστός μου,
ὃς ἀπεκτιάνθη παρ' ὑμῖν,
ὅπου ὁ σατανᾶς κατοικεῖ.

14 ἄλλ'
59 ἔχω κατὰ σοῦ ὀλίγα
ὅτι ἔχεις ἐκεῖ κρατοῦντας τὴν διδαχὴν Βαλαάμ,
ὃς ἐδίδασκεν τῷ Βαλᾶκ
βαλεῖν σκάνδαλον
/-----|
ἐνώπιον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ
φαγεῖν εἰδωλόθυτα
καὶ
πορνεῦσαι.

15 οὕτως
60 ἔχεις καὶ σὺ κρατοῦντας τὴν διδαχὴν
[τῶν] Νικολαΐτῶν
ὁμοίως.

16 οὔν
61 μετανόησον·
δὲ

62 εἰ μή,
ἔρχομαί σοι
ταχύ
καὶ

63 πολεμήσω
μετ' αὐτῶν
ἐν τῇ ῥομφαίᾳ τοῦ στόματός μου.

17 Ὁ ἔχων οὖς
64 ἀκουσάτω
τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις.

- 65 ^{Τῷ νικῶντι}
δώσω αὐτῷ τοῦ μάννα
τοῦ κεκρυμμένου
- 66 καὶ
δώσω αὐτῷ ψῆφον λευκὴν,
καὶ
- 67 ἐπὶ τὴν ψῆφον
(ἐστὶν) ὄνομα καινὸν γεγραμμένον
ὃ οὐδεὶς οἶδεν
εἰ μὴ ὁ λαμβάνων.
- 18
68 Καὶ
τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Θουατείοις ἐκκλησίας γράψον·
- 69 **Τάδε λέγει ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ,**
ὃ ἔχων τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ
ὡς φλόγα πυρὸς
- 70 καὶ
οἱ πόδες αὐτοῦ (εἰσὶν) ὅμοιοι χαλκολιβάνῳ·
- 71 ¹⁹
οἶδά σου τὰ ἔργα
καὶ
τὴν ἀγάπην
καὶ
τὴν πίστιν
καὶ
τὴν διακονίαν
καὶ
τὴν ὑπομονὴν σου,
- 72 καὶ
τὰ ἔργα σου τὰ ἔσχατα πλείονα τῶν πρώτων.
- 20
73 **ἔχω κατὰ σοῦ**
ὅτι ἀφεῖς τὴν γυναῖκα Τεζάβελ,
ἣ λέγουσα ἑαυτὴν προφῆτιν
καὶ
διδάσκει
καὶ
πλανᾷ τοὺς ἔμοῦς δούλους
πορνεῦσαι καὶ φαγεῖν εἰδωλόθυτα.
- 21
74 καὶ
ἔδωκα αὐτῇ
χρόνον
ἵνα μετανοήσῃ,
καὶ
- 75 **οὐ θέλει μετανοῆσαι**
ἐκ τῆς πορνείας αὐτῆς.
- 22
76 ἰδοὺ
βάλλω αὐτὴν
εἰς κλίνην
καὶ
τοὺς μοιχεύοντας
μετ' αὐτῆς
εἰς θλίψιν μεγάλην,
ἐὰν μὴ μετανοήσωσιν
ἐκ τῶν ἔργων αὐτῆς,
- 23
καὶ

- 77 τὰ τέκνα αὐτῆς ἀποκτενῶ
ἐν θανάτῳ.
- καὶ
78 γινώσκονται πᾶσαι αἱ ἐκκλησίαι
ὅτι ἐγὼ εἶμι ὁ ἐραυνῶν νεφροῦς καὶ καρδίας,
- καὶ
79 δώσω ὑμῖν ἐκάστῳ
κατὰ τὰ ἔργα ὑμῶν.
- 24
80 ὑμῖν λέγω
τοῖς λοιποῖς τοῖς ἐν θυσαιείοις,
ὅσοι οὐκ ἔχουσιν τὴν διδαχὴν ταύτην,
οἵτινες οὐκ ἔγνωσαν τὰ βαθέα τοῦ σατανᾶ
ὡς λέγουσιν·
οὐ βάλλω ἐφ' ὑμᾶς ἄλλο βάρος,
25 πλην
81 ὃ ἔχετε κρατήσατε
ἄχρι[ς] οὔ ἂν ἦξω.
- 26
καὶ
ὁ νικῶν
καὶ
ὁ τηρῶν... τὰ ἔργα μου
ἄχρι τέλους,
82 δώσω αὐτῷ ἐξουσίαν
ἐπὶ τῶν ἐθνῶν
27 καὶ
83 ποιμανεῖ αὐτούς
ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ
ὡς τὰ σκεύη τὰ κεραμικὰ συντριβεται,
28 ὡς κἀγὼ εἶληφα
παρὰ τοῦ πατρός μου,
καὶ
84 δώσω αὐτῷ τὸν ἀστέρα τὸν πρωῖνόν.
- 29
85 Ὁ ἔχων οὖς
ἀκουσάτω
τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις.
- 3.1
καὶ
86 τῷ ἀγγέλω τῆς ἐν Σάρδεσιν ἐκκλησίας γράψον·
87 Τάδε λέγει ὁ ἔχων τὰ ἑπτὰ πνεύματα τοῦ θεοῦ
καὶ
τοὺς ἑπτὰ ἀστέρας·
88 οἶδά σου τὰ ἔργα
ὅτι ὄνομα ἔχεις
ὅτι ζῆς,
καὶ
νεκρὸς εἶ.
- 3.2
89 γίνου γρηγορῶν
καὶ
90 στήρισον τὰ λοιπὰ
ἃ ἔμελλον ἀποθανεῖν,

- 91 γὰρ
οὐ εὐρηκὰ σου τὰ ἔργα
πεπληρωμένα
ἐνώπιον τοῦ θεοῦ μου.
- 3.3
92 οὖν
μνημόνευε
πῶς εἴληφας καὶ ἤκουσας
καὶ
93 τήρει
καὶ
94 μετανόησον.
- οὖν
95 ἐὰν μὴ γρηγορήσης,
ἤξω
ὡς κλέπτῃς,
καὶ
96 οὐ μὴ γνῶς
ποίαν ὥραν ἤξω
ἐπὶ σέ.
- 3.4
97 ἀλλ'
ἔχεις ὀλίγα ὀνόματα
ἐν Σάρδεσιν
ἃ οὐκ ἐμόλυναν τὰ ἱμάτια αὐτῶν,
καὶ
98 περιπατήσουσιν
μετ' ἐμοῦ
ἐν λευκοῖς,
ὅτι ἄξιοί εἰσιν.
- 3.5
99 Ὁ νικῶν οὕτως περιβαλεῖται
ἐν ἱματίοις λευκοῖς
καὶ
100 οὐ μὴ ἐξαλείψω τὸ ὄνομα αὐτοῦ
ἐκ τῆς βίβλου τῆς ζωῆς
καὶ
101 ὁμολογήσω τὸ ὄνομα αὐτοῦ
ἐνώπιον τοῦ πατρὸς μου
καὶ
ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ.
- 3.6
102 Ὁ ἔχων οὖς
ἀκουσάτω
τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις.
- 3.7
103 Καὶ
τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν φιλαδελφείᾳ ἐκκλησίας γράψον·
104 Τάδε λέγει ὁ ἅγιος,
ὁ ἀληθινός,
ὁ ἔχων τὴν κλεῖν Δαυὶδ,
ὁ ἀνοίγων καὶ οὐδεὶς κλείσει καὶ κλείων καὶ οὐδεὶς ἀνοίγει·
105 3.8 οἶδά σου τὰ ἔργα,

- 3.14 Καὶ
118 τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Λαοδικεΐα ἐκκλησίας γράψον·
- 119** Τάδε λέγει ὁ ἀμὴν,
ὁ μάρτυς ὁ πιστὸς καὶ ἀληθινός,
ἡ ἀρχὴ τῆς κτίσεως τοῦ θεοῦ·
- 3.15 **120** οἶδά σου τὰ ἔργα
ὅτι οὔτε ψυχρὸς εἶ οὔτε ζεστός.
- 121** ὄφελον ψυχρὸς ἢς ἢ ζεστός.
- 3.16 οὕτως
ὅτι χλιαρὸς εἶ καὶ οὔτε ζεστός οὔτε ψυχρὸς,
122 μέλλω σε ἐμέσαι
ἐκ τοῦ στόματός μου.
- 3.17 ὅτι λέγεις
ὅτι πλούσιός εἰμι
καὶ
πεπλούτηκα
καὶ
οὐδὲν χρεΐαν ἔχω,
καὶ
οὐκ οἶδας
ὅτι σὺ εἶ ὁ ταλαίπωρος
καὶ
ἐλεεινὸς
καὶ
πτωχὸς
καὶ
τυφλὸς
καὶ
γυμνός,
123 3.18 **συμβουλεύω σοι ἀγοράσαι . . . χρυσίον**
παρ' ἐμοῦ
πεπυρωμένον ἐκ πυρὸς
ἵνα πλουτήσης,
καὶ
ἱμάτια
λευκὰ
ἵνα περιβάλη
καὶ
μὴ φανερωθῇ ἡ αἰσχύνη τῆς γυμνότητός σου,
καὶ
κολλ[ο]ύριον
ἐγγρῖσαι τοὺς ὀφθαλμούς σου
ἵνα βλέπῃς.
- 124** 3.19 **ἐγὼ ὅσους ἐὰν φιλῶ ἐλέγχω**
καὶ
- 125** --- ----- --- ---- **παιδεύω**·
- οὔν
- 126** **ζήλευε**
καὶ
- 127** **μετανόησον**·

- 3.20
- 128 **ἴδοῦ**
ἔστηκα
ἐπὶ τὴν θύραν
καὶ
- 129 **κρούω**·
ἐάν τις ἀκούσῃ τῆς φωνῆς μου
καὶ
--- ἀνοίξῃ τὴν θύραν,
[καὶ]
- 130 **εἰσελεύσομαι**
πρὸς αὐτὸν
καὶ
- 131 **δειπνήσω**
μετ' αὐτοῦ
καὶ
- 132 **αὐτὸς** -----
μετ' ἐμοῦ.
- 3.21
- 133 **Ὁ νικῶν**
δώσω αὐτῷ καθίσαι
μετ' ἐμοῦ
ἐν τῷ θρόνῳ μου,
ὡς καὶ ἐνίκησα
καὶ
ἐκάθισα
μετὰ τοῦ πατρὸς μου
ἐν τῷ θρόνῳ αὐτοῦ.
- 3.22
- 134 **Ὁ ἔχων οὖς**
ἀκουσάτω
τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις.
- 4.1
- 135 **Μετὰ ταῦτα**
εἶδον,
καὶ
ἴδου
- 136 **θύρα ἠνεωγμένη (ἦν)**
ἐν τῷ οὐρανῷ,
καὶ
- 137 **ἡ φωνὴ (ἦν)**
ἡ πρώτη
ἦν ἤκουσα
ὡς σάλπιγγος
λαλούσης
μετ' ἐμοῦ
λέγων·
ἀνάβα ᾧδε,
καὶ
δείξω σοι
ἃ δεῖ γενέσθαι
μετὰ ταῦτα.
- 4.2
- 138 **Εὐθέως**
ἐγενόμην
ἐν πνεύματι,
καὶ
ἴδου
- 139 **θρόνος ἔκειτο**
ἐν τῷ οὐρανῷ,

- καὶ
ἐπὶ τὸν θρόνον
140 ----- καθήμενος,
4.3 καὶ
- 141 ὁ καθήμενος (ἦν)
ὁμοιος ὁράσει λίθῳ
ἰάσπιδι καὶ σαρδίῳ,
- καὶ
142 Ἴρις (ἦν)
κυκλόθεν τοῦ θρόνου
ὁμοιος ὁράσει σμαραγδίνῳ.
- 4.4 Καὶ
κυκλόθεν τοῦ θρόνου
- 143 θρόνους εἴκοσι τέσσαρες (ἦσαν),
καὶ
- 144 εἴκοσι τέσσαρας πρεσβυτέρους (ἦσαν)
καθημένους
περιβεβλημένους
ἐν ἱματίοις λευκοῖς
- καὶ
ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν
- 145 στεφάνους χρυσοῦς (ἦσαν).
- 4.5 Καὶ
ἐκ τοῦ θρόνου
- 146 ἐκπορεύονται ἀστραπαὶ καὶ φωναὶ καὶ βρονταί,
καὶ
- 147 ἐπὶ τὰ λαμπάδες πυρὸς καιόμεναι (ἦσαν)
ἐνώπιον τοῦ θρόνου,
ἃ εἰσὶν τὰ ἐπὶ τὰ πνεύματα τοῦ θεοῦ,
- 4.6 καὶ
ἐνώπιον τοῦ θρόνου
- 148 (ἦν τις)
ὡς θάλασσα ὑαλίνη
ὁμοία κρυστάλλῳ.
- Καὶ
ἐν μέσῳ τοῦ θρόνου
καὶ
κύκλῳ τοῦ θρόνου
- 149 τέσσαρα ζῶα (ἦσαν)
γέμοντα ὀφθαλμῶν
ἐμπροσθεν καὶ ὀπισθεν.
- 4.7 καὶ
- 150 τὸ ζῶον τὸ πρῶτον (ἦν)
ὁμοιον λέοντι
- καὶ
- 151 τὸ δεύτερον ζῶον (ἦν)
ὁμοιον μόσχῳ
- καὶ
- 152 τὸ τρίτον ζῶον (ἦν)
ἔχων τὸ πρόσωπον
ὡς ἀνθρώπου
- καὶ
- 153 τὸ τέταρτον ζῶον (ἦν)
ὁμοιον ἀετῷ πετομένῳ.

4.8 καὶ
154 τὰ τέσσαρα ζῶα,
 ἐν καθ' ἓν αὐτῶν
 ἔχων ἀνά πτέρυγας ἕξ,
 κυκλόθεν καὶ ἔσωθεν
γέμουσιν ὀφθαλμῶν,
 καὶ
155 ἀνάπαυσιν οὐκ ἔχουσιν
 ἡμέρας καὶ νυκτὸς
 λέγοντες·
 ἅγιος ἅγιος ἅγιος κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ,
 ὁ ἦν
 καὶ
 ὁ ὢν
 καὶ
 ὁ ἐρχόμενος.

4.9 Καὶ
 ὅταν δώσουσιν τὰ ζῶα δόξαν . . . τῷ καθημένῳ
 καὶ |
 τιμὴν |
 καὶ |
 εὐχαριστίαν |
 ἐπὶ τῷ θρόνῳ
 τῷ ζῶντι
 εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων,
156 4.10 πεσοῦνται οἱ εἴκοσι τέσσαρες πρεσβύτεροι
 ἐνώπιον τοῦ καθημένου
 ἐπὶ τοῦ θρόνου

καὶ
157 (οἱ εἴκοσι τέσσαρες πρεσβύτεροι) προσκυνήσουσιν τῷ ζῶντι
 εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων

καὶ
158 (οἱ εἴκοσι τέσσαρες πρεσβύτεροι) βαλοῦσιν τοὺς στεφάνους αὐτῶν
 ἐνώπιον τοῦ θρόνου
 λέγοντες·

4.11 ἄξιος εἶ,
 ὁ κύριος καὶ ὁ θεὸς ἡμῶν,
 λαβεῖν τὴν δόξαν
 | καὶ
 | τὴν τιμὴν
 | καὶ
 | τὴν δύναμιν,
 |
 ὅτι σὺ ἔκτισας τὰ πάντα
 καὶ
 διὰ τὸ θέλημά σου
 ἦσαν
 καὶ
 ἐκτίσθησαν.

5.1 Καὶ
159 εἶδον . . . βιβλίον
 ἐπὶ τὴν δεξιάν
 τοῦ καθημένου
 | ἐπὶ τοῦ θρόνου
 γεγραμμένον
 ἔσωθεν καὶ ὀπίσθεν
 κατεσφραγισμένον σφραγῖσιν ἑπτὰ.

5.2
160 καὶ
εἶδον ἄγγελον
 ἰσχυρὸν
 κηρύσσοντα
 ἐν φωνῇ μεγάλῃ·
 τίς ἄξιος
 ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον
 καὶ
 λῦσαι τὰς σφραγίδας αὐτοῦ;

5.3
161 καὶ
οὐδεὶς ἐδύνατο
 ἐν τῷ οὐρανῷ |
 οὐδὲ ἐπὶ τῆς γῆς |
 οὐδὲ ὑποκάτω τῆς γῆς |
ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον
 οὔτε
βλέπειν αὐτό.

5.4
162 καὶ
ἔκλαιον
 πολὺ,
 ὅτι οὐδεὶς ἄξιος εὐρέθη
 ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον
 οὔτε βλέπειν αὐτό.

5.5
163 καὶ
εἷς ἐκ τῶν πρεσβυτέρων λέγει μοι·
 μὴ κλαῖε,
 ἰδοὺ ἐνίκησεν ὁ λέων
 | ὁ ἐκ τῆς φυλῆς Τοῦδα,
 | ἡ ρίζα Δαβὶδ,
 ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον
 καὶ
 τὰς ἐπιτὰς σφραγίδας αὐτοῦ.

5.6
164 Καὶ
εἶδον
 ἐν μέσῳ τοῦ θρόνου |
 καὶ |
 τῶν τεσσάρων ζώων |
 καὶ |
 ἐν μέσῳ τῶν πρεσβυτέρων |
ἀρνίον
 ἑστηκὸς
 | ὡς ἐσφαγμένον
 ἔχων κέρατα ἐπιτὰ
 καὶ
 ὀφθαλμοὺς ἐπιτὰ
 οἱ εἰσὶν τὰ [ἐπιτὰ] πνεύματα τοῦ θεοῦ
 ἀπεσταλμένοι
 /-----|
 εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

5.7
165 καὶ
ἤλθεν

166 καὶ
εἶληφεν (τὸ βιβλίον)
 ἐκ τῆς δεξιᾶς
 τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου.

5.8

Καὶ

167

τὰ τέσσαρα ζῶα καὶ οἱ εἴκοσι τέσσαρες πρεσβύτεροι ἔπεσαν

ὅτε ἔλαβεν τὸ βιβλίον,

ἐνώπιον τοῦ ἀρνίου

ἔχοντες ἕκαστος κιθάραν

καὶ

φιάλας

χρυσᾶς

/-----|

γεμούσας θυμιαμάτων,

αἱ εἰσὶν αἱ προσευχαὶ τῶν ἁγίων,

5.9

καὶ

168

ἄδουσιν ᾠδὴν καινὴν

λέγοντες·

ἄξιός ἐστι

λαβεῖν τὸ βιβλίον

| καὶ

ἀνοῖξαι τὰς σφραγίδας αὐτοῦ,

ὅτι ἐσφάγης

| καὶ

ἠγόρασας τῷ θεῷ

| ἐν τῷ αἵματί σου

| ἐκ πάσης φυλῆς

| καὶ

| γλώσσης

| καὶ

| λαοῦ

| καὶ

| ἔθνους

5.10

| καὶ

ἐποίησας αὐτοὺς τῷ θεῷ ἡμῶν

| βασιλείαν

| καὶ

| ἱερεῖς,

| καὶ

βασιλεύουσιν

ἐπὶ τῆς γῆς.

5.11

Καὶ

169

εἶδον,

καὶ

170

ἤκουσα φωνὴν ἀγγέλων

πολλῶν

κύκλω τοῦ θρόνου

καὶ

τῶν ζώων

καὶ

τῶν πρεσβυτέρων,

καὶ

171

ἦν ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν μυριάδες μυριάδων

| καὶ

| χιλιάδες χιλιάδων

5.12

λέγοντες

φωνῆ μεγάλη·

ἄξιόν ἐστιν τὸ ἀρνίον

τὸ ἐσφαγμένον

λαβεῖν τὴν δύναμιν

καὶ

πλοῦτον

καὶ
σοφίαν
καὶ
ἰσχὺν
καὶ
τιμὴν
καὶ
δόξαν
καὶ
εὐλογίαν.

5.13

καὶ
πᾶν κτίσμα
| ὃ ἐν τῷ οὐρανῷ
| καὶ
| ἐπὶ τῆς γῆς
| καὶ
| ὑποκάτω τῆς γῆς
| καὶ
| ἐπὶ τῆς θαλάσσης
| καὶ
τὰ ἐν αὐτοῖς πάντα

172

| **ἤκουσα**
λέγοντας·
τῷ καθημένῳ ἐπὶ τῷ θρόνῳ
καὶ
τῷ ἀρνίῳ (ἕστωσαν) ἡ εὐλογία
| καὶ
| ἡ τιμὴ
| καὶ
| ἡ δόξα
| καὶ
| τὸ κράτος
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

5.14

173

καὶ
τὰ τέσσαρα ζῶα ἔλεγον·
ἀμήν.

174

καὶ
οἱ πρεσβύτεροι ἔπεσαν
καὶ

175

-- ----- **προσεκύνησαν.**

6.1

176

Καὶ
εἶδον
ὅτε ἤνοιξεν τὸ ἀρνίον μίαν
ἐκ τῶν ἐπτὰ σφραγίδων,

177

καὶ
ἤκουσα ἐνὸς
ἐκ τῶν τεσσάρων ζώων
λέγοντος
ὡς φωνὴ βροντῆς·
ἔρχου.

6.2

178

καὶ
εἶδον,
καὶ
ἰδοὺ

- 179 ἵππος λευκός (ἐστίν),
καὶ
- 180 ὁ καθήμενος (ἐστίν)
ἐπ' αὐτὸν
ἔχων τόξον
καὶ
- 181 ἐδόθη αὐτῷ στέφανος
καὶ
- 182 ἐξήλθεν
νικῶν
καὶ
ἵνα νικήσῃ.
- 6.3 Καὶ
ὅτε ἤνοιξεν τὴν σφραγίδα τὴν δευτέραν,
183 ἤκουσα τοῦ δευτέρου ζώου
λέγοντος·
ἔρχου.
- 6.4 καὶ
184 ἐξήλθεν ἄλλος ἵππος πυρρός,
καὶ
τῷ καθημένῳ
ἐπ' αὐτὸν
- 185 ἐδόθη αὐτῷ
λαβεῖν τὴν εἰρήνην
ἐκ τῆς γῆς
καὶ
ἵνα ἀλλήλους σφάξουσιν
καὶ
- 186 ἐδόθη αὐτῷ μάχαιρα μεγάλη.
- 6.5 Καὶ
ὅτε ἤνοιξεν τὴν σφραγίδα τὴν τρίτην,
187 ἤκουσα τοῦ τρίτου ζώου
λέγοντος·
ἔρχου.
- καὶ
- 188 εἶδον,
καὶ
ἰδοῦ
- 189 ἵππος μέλας (ἐστίν),
καὶ
- 190 ὁ καθήμενος (ἐστίν)
ἐπ' αὐτὸν
ἔχων ζυγὸν
ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ.
- 6.6 καὶ
- 191 ἤκουσα
ὡς φωνῆν
ἐν μέσῳ τῶν τεσσάρων ζώων
λέγουσαν·
χοῖνιξ
σίτου δηναρίου
καὶ
τρεῖς χοίνικες
κριθῶν δηναρίου,

καὶ
τὸ ἔλαιον καὶ τὸν οἶνον μὴ ἀδικήσης.

6.7
192 Καὶ
ὄτε ἤνοιξεν τὴν σφραγίδα τὴν τετάρτην,
ἤκουσα φωνὴν
τοῦ τετάρτου ζῴου
λέγοντος·
ἔρχου.

6.8
193 καὶ
εἶδον,
καὶ
ἰδοῦ
194 **ἵππος χλωρός, (ἐστίν)**
καὶ
195 **ὁ καθήμενος (ἐστίν)**
ἐπάνω αὐτοῦ
ὄνομα αὐτῷ [ὁ] θάνατος,
καὶ
196 **ὁ ἄδης ἠκολούθει**
μετ' αὐτοῦ
καὶ
197 **ἐδόθη αὐτοῖς ἐξουσία**
ἐπὶ τὸ τέταρτον |
τῆς γῆς |
ἀποκτεῖναι
ἐν ῥομφαίᾳ
καὶ
ἐν λιμῷ
καὶ
ἐν θανάτῳ
καὶ
ὑπὸ τῶν θηρίων τῆς γῆς.

6.9
198 Καὶ
ὄτε ἤνοιξεν τὴν πέμπτην σφραγίδα,
εἶδον... τὰς ψυχὰς
ὑποκάτω τοῦ | θυσιαστηρίου
τῶν ἐσφαγμένων
διὰ τὸν λόγον τοῦ θεοῦ
καὶ
διὰ τὴν μαρτυρίαν ἣν εἶχον.

6.10
199 καὶ
ἔκραξαν
φωνῇ μεγάλῃ
λέγοντες·
ἕως πότε,
ὀ|δεσπότης
| ὁ ἅγιος καὶ ἀληθινός,
οὐ κρίνεις
καὶ
ἐκδικεῖς τὸ αἷμα ἡμῶν
ἐκ τῶν κατοικούντων
ἐπὶ τῆς γῆς;

6.11
200 καὶ
ἐδόθη αὐτοῖς ἐκάστῳ στολὴ λευκὴ

- 201 καὶ
ἐρρέθη αὐτοῖς
ἵνα ἀναπαύσονται
ἔτι
χρόνον μικρόν,
ἕως πληρωθῶσιν καὶ οἱ σύνδουλοι αὐτῶν
καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν
/-----|
οἱ μέλλοντες ἀποκτείνεσθαι
ὡς καὶ αὐτοί.
- 6.12
202 Καὶ
εἶδον
ὅτε ἤνοιξεν τὴν σφραγίδα τὴν ἕκτην,
καὶ
203 σεισμὸς μέγας ἐγένετο
καὶ
204 ὁ ἥλιος ἐγένετο μέλας
ὡς σάκκος τρίχινος
καὶ
205 ἡ σελήνη ὄλη ἐγένετο
ὡς αἷμα
- 6.13
206 καὶ
οἱ ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ ἔπεσαν
εἰς τὴν γῆν,
ὡς συκὴ βάλλει τοὺς ὀλύνθους αὐτῆς
ὑπὸ ἀνέμου μεγάλου σειομένη,
- 6.14
207 καὶ
ὁ οὐρανὸς ἀπεχωρίσθη
ὡς βιβλίον ἐλισσόμενον
καὶ
ἐκ τῶν τόπων αὐτῶν
208 πᾶν ὄρος καὶ νῆσος...ἐκινήθησαν.
- 6.15
209 Καὶ
οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς
καὶ
οἱ μεγιστᾶνες
καὶ
οἱ χιλιάρχοι
καὶ
οἱ πλούσιοι
καὶ
οἱ ἰσχυροὶ
καὶ
πᾶς δοῦλος
καὶ
ἐλεύθερος ἔκρυψαν ἑαυτοὺς
εἰς τὰ σπήλαια
καὶ
εἰς τὰς πέτρας τῶν ὀρέων
- 6.16
210 καὶ
λέγουσιν τοῖς ὄρεσιν
καὶ
211 ----- ταῖς πέτραις·
πέσετε
ἐφ' ἡμᾶς
καὶ

κρύψατε ἡμᾶς
ἀπὸ προσώπου
τοῦ καθημένου
ἐπὶ τοῦ θρόνου

καὶ
ἀπὸ τῆς ὀργῆς
τοῦ ἄρνιου,
6.17 ὅτι ἦλθεν ἡ ἡμέρα ἡ μεγάλη τῆς ὀργῆς
αὐτῶν,
καὶ
τίς δύναται σταθῆναι;

7.1 Μετὰ τοῦτο
212 **εἶδον τέσσαρας ἀγγέλους**
ἐστῶτας
ἐπὶ τὰς τέσσαρας γωνίας τῆς γῆς,
κρατοῦντας τοὺς τέσσαρας ἀνέμους τῆς γῆς
ἵνα μὴ πνέῃ ἄνεμος
ἐπὶ τῆς γῆς
μήτε ἐπὶ τῆς θαλάσσης
μήτε ἐπὶ πᾶν δένδρον.

7.2 Καὶ
213 **εἶδον ἄλλον ἄγγελον**
ἀναβαίνοντα
ἀπὸ ἀνατολῆς ἡλίου
ἔχοντα σφραγίδα θεοῦ ζῶντος,

καὶ
214 **ἔκραξεν... τοῖς τέσσαρσιν ἀγγέλοις**
φωνῆ μεγάλῃ
| οἷς ἐδόθη αὐτοῖς
| ἀδικῆσαι τὴν γῆν
| καὶ
| τὴν θάλασσαν
7.3 λέγων·

μὴ ἀδικήσητε τὴν γῆν
μήτε τὴν θάλασσαν
μήτε τὰ δένδρα,
ἄχρι σφραγίσωμεν τοὺς δούλους τοῦ θεοῦ ἡμῶν
ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν.

7.4 Καὶ
215 **ἤκουσα τὸν ἀριθμὸν**
τῶν ἐσφραγισμένων,
ἑκατὸν τεσσεράκοντα τέσσαρες χιλιάδες,
ἐσφραγισμένοι

7.5 ἐκ πάσης φυλῆς υἱῶν Ἰσραὴλ·
ἐκ φυλῆς Τούδα δώδεκα χιλιάδες ἐσφραγισμένοι,
ἐκ φυλῆς Ρουβὴν δώδεκα χιλιάδες,
7.6 ἐκ φυλῆς Γὰδ δώδεκα χιλιάδες,
ἐκ φυλῆς Ἀσὴρ δώδεκα χιλιάδες,
ἐκ φυλῆς Νεφθαλὶμ δώδεκα χιλιάδες,
7.7 ἐκ φυλῆς Μανασσῆ δώδεκα χιλιάδες,
ἐκ φυλῆς Συμεὼν δώδεκα χιλιάδες,
ἐκ φυλῆς Λευὶ δώδεκα χιλιάδες,
7.8 ἐκ φυλῆς Ἰσσαχάρ δώδεκα χιλιάδες,
ἐκ φυλῆς Ζαβουλὼν δώδεκα χιλιάδες,
ἐκ φυλῆς Ἰωσήφ δώδεκα χιλιάδες,
ἐκ φυλῆς Βενιαμὶν δώδεκα χιλιάδες ἐσφραγισμένοι.

- 7.9
216 Μετὰ ταῦτα
εἶδον,
καὶ
ἰδοῦ
- 217** **(ἐστὶν) ὄχλος πολὺς,**
ὃν ἀριθμῆσαι αὐτὸν οὐδεὶς ἐδύνατο,
ἐκ παντὸς ἔθνους καὶ φυλῶν καὶ λαῶν καὶ γλωσσῶν
ἐστῶτες ἐνώπιον τοῦ θρόνου
καὶ
ἐνώπιον τοῦ ἀρνίου
περιβεβλημένους στολὰς λευκάς
καὶ
φοίνικες ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν,
- 7.10
καὶ
218 **κράζουσιν**
φωνῇ μεγάλῃ
λέγοντες·
ἡ σωτηρία (ἔστω)
τῷ θεῷ ἡμῶν
τῷ καθημένῳ
ἐπὶ τῷ θρόνῳ
καὶ
τῷ ἀρνίῳ.
- 7.11
Καὶ
219 **πάντες οἱ ἄγγελοι εἰστήκεισαν**
κύκλῳ τοῦ θρόνου
καὶ
τῶν πρεσβυτέρων
καὶ
τῶν τεσσάρων ζώων
- καὶ
220 **ἔπεσαν**
ἐνώπιον τοῦ θρόνου
ἐπὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν
καὶ
- 221** **προσεκύνησαν τῷ θεῷ**
7.12 λέγοντες·
ἀμήν, -----
ἡ εὐλογία
καὶ
ἡ δόξα
καὶ
ἡ σοφία
καὶ
ἡ εὐχαριστία
καὶ
ἡ τιμὴ
καὶ
ἡ δύναμις
καὶ
ἡ ἰσχὺς τῷ θεῷ ἡμῶν (ἔστω)
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων·
ἀμήν. -----
- 7.13
Καὶ
222 **ἀπεκρίθη εἷς**
ἐκ τῶν πρεσβυτέρων
λέγων μοι·

οὗτοι οἱ περιβεβλημένοι τὰς στολὰς τὰς λευκὰς τίνες εἰσὶν
καὶ
πόθεν ἦλθον;

7.14
223 καὶ
εἶρηκα αὐτῷ·

κύριέ μου,
σὺ οἶδας.

224 καὶ
εἶπέν μοι·

A **οὗτοί εἰσιν οἱ ἐρχόμενοι**
ἐκ τῆς θλίψεως τῆς μεγάλης

B καὶ
ἐπλυναν τὰς στολὰς αὐτῶν

C καὶ
ἐλεύκαναν αὐτὰς
ἐν τῷ αἵματι τοῦ ἀρνίου.

7.15
D διὰ τοῦτό
εἰσιν
ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ θεοῦ
καὶ

E **λατρεύουσιν αὐτῷ**
ἡμέρας καὶ νυκτὸς
ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ,
καὶ

F **ὁ καθήμενος . . . σκηνώσει**
ἐπὶ τοῦ θρόνου ἐπ' αὐτούς.

7.16
G **οὐ πεινάσουσιν**
ἔτι

H **οὐδὲ διψήσουσιν**
ἔτι

I **οὐδὲ μὴ πέση . . . ὁ ἥλιος**
ἐπ' αὐτούς

J **οὐδὲ ----- πᾶν καῦμα,**
7.17 ὅτι τὸ ἀρνίον . . . ποιμανεῖ αὐτούς
τὸ ἀνά μέσον τοῦ θρόνου
καὶ
-- ----- ὀδηγήσει αὐτούς
ἐπὶ ζωῆς πηγᾶς ὑδάτων,
καὶ
ἐξαλείψει ὁ θεὸς πᾶν δάκρυον
ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν.

8.1
225 Καὶ
ὅταν ἤνοιξεν τὴν σφραγίδα τὴν ἐβδόμην,
ἐγένετο σιγή
ἐν τῷ οὐρανῷ
ὡς ἡμίωριον.

8.2
226 Καὶ
εἶδον τοὺς ἐπὶ τὰ ἀγγέλους
οἱ ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ἐστήκασιν,

227 καὶ
ἐδόθησαν αὐτοῖς ἐπὶ τὰ σάλπιγγες.

8.3
228 Καὶ
ἄλλος ἄγγελος ἦλθεν

- καὶ
229 **ἑστάθη**
ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου
ἔχων λιβανωτὸν χρυσοῦν,
καὶ
- 230** **ἔδόθη αὐτῷ θυμιάματα πολλά,**
ἵνα δώσει
ταῖς προσευχαῖς
τῶν ἁγίων πάντων
ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον
τὸ χρυσοῦν
τὸ ἐνώπιον τοῦ θρόνου.
- ^{8.4} καὶ
231 **ἀνέβη ὁ καπνὸς τῶν θυμιαμάτων**
ταῖς προσευχαῖς τῶν ἁγίων
ἐκ χειρὸς τοῦ ἀγγέλου
ἐνώπιον τοῦ θεοῦ.
- ^{8.5} καὶ
232 **εἴληφεν ὁ ἄγγελος τὸν λιβανωτὸν**
καὶ
233 **ἐγέμισεν αὐτὸν**
ἐκ τοῦ πυρὸς τοῦ θυσιαστηρίου
καὶ
234 **ἔβαλεν**
εἰς τὴν γῆν,
καὶ
235 **ἐγένοντο βρονταὶ καὶ φωναὶ καὶ ἀστραπαὶ καὶ σεισμός.**
- ^{8.6} Καὶ
236 **οἱ ἐπιτὰ ἄγγελοι...ἠτοίμασαν αὐτοὺς**
οἱ ἔχοντες| τὰς ἐπιτὰ σάλπιγγας
ἵνα σαλπίσωσιν.
- ^{8.7} Καὶ
237 **ὁ πρῶτος ἐσάλπισεν·**
καὶ
238 **ἐγένετο χάλαζα καὶ πῦρ**
μεμιγμένα
ἐν αἵματι
καὶ
239 **ἐβλήθη**
εἰς τὴν γῆν,
καὶ
240 **τὸ τρίτον τῆς γῆς κατεκάη**
καὶ
241 **τὸ τρίτον τῶν δένδρων κατεκάη**
καὶ
242 **πᾶς χόρτος χλωρὸς κατεκάη.**
- ^{8.8} Καὶ
243 **ὁ δεύτερος ἄγγελος ἐσάλπισεν**
καὶ
ὡς ὄρος μέγα
πυρὶ καιόμενον
244 **---- ἐβλήθη**
εἰς τὴν θάλασσαν,
καὶ

245 ^{8.9} ἐγένετο τὸ τρίτον τῆς θαλάσσης αἷμα
καὶ

246 ἀπέθανεν τὸ τρίτον τῶν κτισμάτων
| τῶν ἐν τῇ θαλάσσει
τὰ ἔχοντα ψυχὰς
καὶ

247 τὸ τρίτον τῶν πλοίων διεφθάρησαν.

^{8.10} Καὶ

248 ὁ τρίτος ἄγγελος ἐσάλπισεν
καὶ

249 ἔπεσεν . . . ἀστὴρ
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ |
| μέγας
καιόμενος
ὡς λαμπὰς
καὶ

250 ἔπεσεν
ἐπὶ τὸ τρίτον τῶν ποταμῶν
καὶ
ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων,
^{8.11} καὶ

251 τὸ ὄνομα τοῦ ἀστέρος λέγεται ὁ Ἄψινθος,
καὶ

252 ἐγένετο τὸ τρίτον τῶν ὑδάτων
εἰς ἄψινθον
καὶ

253 πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων ἀπέθανον
ἐκ τῶν ὑδάτων
ὅτι ἐπικράνθησαν.

^{8.12} Καὶ

254 ὁ τέταρτος ἄγγελος ἐσάλπισεν
καὶ

255 ἐπλήγη τὸ τρίτον τοῦ ἡλίου
| καὶ
| τὸ τρίτον τῆς σελήνης
| καὶ
| τὸ τρίτον τῶν ἀστέρων,
ἵνα σκοτισθῇ τὸ τρίτον αὐτῶν
καὶ
--- ἡ ἡμέρα μὴ φάνη τὸ τρίτον αὐτῆς
καὶ
--- ἡ νύξ ὁμοίως.

^{8.13} Καὶ

256 εἶδον,
καὶ

257 ^{9.13} ἤκουσα ἑνὸς ἀετοῦ
πετομένου
ἐν μεσουρανήματι
λέγοντος
φωνῇ μεγάλῃ·
οὐαὶ οὐαὶ οὐαὶ -- τοὺς κατοικοῦντας
ἐπὶ τῆς γῆς
ἐκ τῶν λοιπῶν φωνῶν
τῆς σάλπιγγος
/-----|

- 9.1
258 Καὶ ὁ πέμπτος ἄγγελος ἐσάλπισεν·
καὶ
259 εἶδον ἀστέρα
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
πεπτωκότα
εἰς τὴν γῆν,
καὶ
260 ἐδόθη αὐτῷ ἡ κλεῖς
τοῦ φρέατος τῆς ἀβύσσου
- 9.2
261 καὶ ἤνοιξεν τὸ φρέαρ τῆς ἀβύσσου,
καὶ
262 ἀνέβη καπνὸς
ἐκ τοῦ φρέατος
ὡς καπνὸς καμίνου μεγάλης,
καὶ
263 ἐσκοτώθη ὁ ἥλιος καὶ ὁ ἀήρ
ἐκ τοῦ καπνοῦ τοῦ φρέατος.
- 9.3
264 καὶ ἐκ τοῦ καπνοῦ
ἐξῆλθον ἀκρίδες
εἰς τὴν γῆν,
καὶ
265 ἐδόθη αὐταῖς ἐξουσία
ὡς ἔχουσιν ἐξουσίαν οἱ σκορπίοι τῆς γῆς.
- 9.4
266 καὶ ἐρρέθη αὐταῖς
ἵνα μὴ ἀδικήσουσιν τὸν χόρτον τῆς γῆς
οὐδὲ πᾶν χλωρὸν
οὐδὲ πᾶν δένδρον,
εἰ μὴ τοὺς ἀνθρώπους
οἵτινες οὐκ ἔχουσιν τὴν σφραγίδα τοῦ θεοῦ
ἐπὶ τῶν μετώπων.
- 9.5
267 καὶ ἐδόθη αὐτοῖς
ἵνα μὴ ἀποκτείνωσιν αὐτούς,
ἀλλ'
ἵνα βασανισθῶσιν μῆνας πέντε,
καὶ
268 ὁ βασανισμὸς αὐτῶν (ἦν)
ὡς βασανισμὸς σκορπίου (ἐστίν)
ὅταν παῖση ἄνθρωπον.
- 9.6
269 καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις
ζητήσουσιν οἱ ἄνθρωποι τὸν θάνατον
καὶ
270 οὐ μὴ εὕρῃσουσιν αὐτόν,
καὶ
271 ἐπιθυμήσουσιν ἀποθανεῖν
καὶ
272 φεύγει ὁ θάνατος
ἀπ' αὐτῶν.

^{9.7} Καὶ
273 τὰ ὁμοιώματα τῶν ἀκρίδων ὅμοια
ἵπποις
ἡτοιμασμένοις εἰς πόλεμον,
καὶ
ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν
274 (ἦσαν)
ὡς στέφανοι
ὅμοιοι χρυσοῦ,
καὶ
275 τὰ πρόσωπα αὐτῶν (ἦσαν)
ὡς πρόσωπα ἀνθρώπων,
^{9.8} καὶ
276 εἶχον τρίχας
ὡς τρίχας γυναικῶν,
καὶ
277 οἱ ὀδόντες αὐτῶν...ἦσαν
ὡς λεόντων,
^{9.9} καὶ
278 εἶχον θώρακας
ὡς θώρακας σιδηροῦς,
καὶ
279 ἡ φωνὴ τῶν πτερύγων αὐτῶν (ἦν)
ὡς φωνὴ ἄρμάτων
ἵππων πολλῶν
τρεχόντων εἰς πόλεμον,
^{9.10} καὶ
280 ἔχουσιν οὐράς
ὁμοίας σκορπίοις
καὶ
κέντρα,
καὶ
ἐν ταῖς οὐραῖς αὐτῶν
281 ἡ ἐξουσία αὐτῶν ἀδικῆσαι τοὺς ἀνθρώπους
μῆνας πέντε,
^{9.11} **282** ἔχουσιν . . . βασιλέα
ἐπ' αὐτῶν τὸν ἄγγελον τῆς ἀβύσσου,
283 ὄνομα (ἔχει) αὐτῷ Ἑβραϊστὶ Ἀβαδδὼν,
καὶ
ἐν τῇ Ἑλληνικῇ
284 ὄνομα ἔχει Ἀπολλύων.
^{9.12} **285** Ἡ οὐαὶ ἡ μία ἀπῆλθεν·
ἰδοὺ
286 ἔρχεται ἔτι δύο οὐαὶ
μετὰ ταῦτα.
^{9.13} Καὶ
287 ὁ ἕκτος ἄγγελος ἐσάλπισεν·
καὶ
288 ἤκουσα φωνὴν μίαν
ἐκ τῶν [τεσσάρων] κεράτων
τοῦ θυσιαστηρίου
τοῦ χρυσοῦ
τοῦ ἐνώπιον τοῦ θεοῦ,

9.14 λέγοντα τῷ ἕκτῳ ἀγγέλῳ,
ὁ ἔχων τὴν σάλπιγγα·

λύσον τοὺς τέσσαρας ἀγγέλους
/-----|

τοὺς δεδεμένους
ἐπὶ τῷ ποταμῷ τῷ μεγάλῳ Εὐφράτῃ.

9.15 καὶ

289 ἐλύθησαν οἱ τέσσαρες ἄγγελοι

οἱ ἠτοιμασμένοι

εἰς τὴν ὥραν καὶ ἡμέραν καὶ μῆνα καὶ ἔνιαυτόν,
ἵνα ἀποκτείνωσιν τὸ τρίτον τῶν ἀνθρώπων.

9.16 καὶ

290 ὁ ἀριθμὸς τῶν στρατευμάτων τοῦ ἵππικοῦ δισμυριάδες μυριάδων,

291 ἤκουσα τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν.

9.17 Καὶ

οὕτως

292 εἶδον τοὺς ἵππους

ἐν τῇ ὁράσει

καὶ

τοὺς καθημένους

ἐπ' αὐτῶν,

ἔχοντας θώρακας

πυρίνους

καὶ

ὑακινθίνους

καὶ

θειώδεις,

καὶ

293 αἱ κεφαλαὶ τῶν ἵππων (ἦσαν)

ὡς κεφαλαὶ λεόντων,

καὶ

ἐκ τῶν στομάτων αὐτῶν

294 ἐκπορεύεται πῦρ καὶ καπνὸς καὶ θεῖον.

9.18 ἀπὸ τῶν τριῶν πληγῶν τούτων

295 ἀπεκτιάνθησαν τὸ τρίτον τῶν ἀνθρώπων,

ἐκ τοῦ πυρὸς καὶ τοῦ καπνοῦ καὶ τοῦ θείου

τοῦ ἐκπορευομένου

ἐκ τῶν στομάτων αὐτῶν.

9.19 γὰρ

ἐν τῷ στόματι αὐτῶν

296 ἡ ἐξουσία τῶν ἵππων . . . ἐστίν

καὶ

ἐν ταῖς οὐραῖς αὐτῶν,

γὰρ

297 αἱ οὐραὶ αὐτῶν (ἦσαν)

ὅμοιαι ὄφεσιν,

ἔχουσαι κεφαλὰς

καὶ

ἐν αὐταῖς

298 ἀδικοῦσιν.

9.20 Καὶ
299 οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων, . . . οὐδὲ μετενόησαν
οἱ οὐκ ἀπεκτιάνθησαν |
ἐν ταῖς πληγαῖς ταύταις, |
ἐκ τῶν ἔργων τῶν χειρῶν αὐτῶν,
ἵνα μὴ προσκυνήσουσιν τὰ δαιμόνια
καὶ
τὰ εἶδωλα
τὰ χρυσᾶ
καὶ
τὰ ἀργυρᾶ
καὶ
τὰ χαλκᾶ
καὶ
τὰ λίθινα
καὶ
τὰ ξύλινα,
/-----|
ἃ οὔτε βλέπειν δύνανται
οὔτε ἀκούειν
οὔτε περιπατεῖν,

9.21 καὶ
300 οὐ μετενόησαν
ἐκ τῶν φόνων αὐτῶν
301 οὔτε (-----)
ἐκ τῶν φαρμάκων αὐτῶν
302 οὔτε (-----)
ἐκ τῆς πορνείας αὐτῶν
303 οὔτε (-----)
ἐκ τῶν κλεμμάτων αὐτῶν.

10.1 Καὶ
304 εἶδον ἄλλον ἄγγελον
ἰσχυρὸν
καταβαίνοντα
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
περιβεβλημένον νεφέλην,
καὶ
305 ἢ ἴρις (ἦν)
ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ
καὶ
306 τὸ πρόσωπον αὐτοῦ (ἦν)
ὡς ὁ ἥλιος
καὶ
307 οἱ πόδες αὐτοῦ (ἦσαν)
ὡς στῦλοι πυρός,

10.2 καὶ
308 (ἦν) ἔχων . . . βιβλαρίδιον
ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ ἠνεωγμένον.
καὶ
309 ἔθηκεν τὸν πόδα αὐτοῦ τὸν δεξιὸν
ἐπὶ τῆς θαλάσσης,
δὲ
310 (ἔθηκεν) τὸν εὐώνυμον
ἐπὶ τῆς γῆς,
10.3 καὶ
311 ἔκραξεν
φωνῇ μεγάλῃ
ὡσπερ λέων μυκᾶται.

καὶ
ὄτε ἔκραξεν,
312 ἐλάλησαν αἱ ἐπὶ τὰ βρονταὶ τὰς ἑαυτῶν φωνάς.

10.4 καὶ
ὄτε ἐλάλησαν αἱ ἐπὶ τὰ βρονταί,
313 ἤμελλον γράφειν,

καὶ
314 ἤκουσα φωνὴν
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
λέγουσαν·

σφράγισον

ἃ ἐλάλησαν αἱ ἐπὶ τὰ βρονταί,

καὶ
315 μὴ αὐτὰ γράψῃς.

10.5 Καὶ
316 ὁ ἄγγελος . . . ἤρην τὴν χεῖρα αὐτοῦ τὴν δεξιὰν
ὃν εἶδον ἐστῶτα |
ἐπὶ τῆς θαλάσσης
| καὶ
ἐπὶ τῆς γῆς,
εἰς τὸν οὐρανὸν

10.6 καὶ
317 ὤμοσεν-|
ἐν τῷ ζῶντι
| εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων,
| ὃς ἔκτισεν τὸν οὐρανὸν
| καὶ
| τὰ ἐν αὐτῷ
| καὶ
| τὴν γῆν
| καὶ
| τὰ ἐν αὐτῇ
| καὶ
| τὴν θάλασσαν
| καὶ
| τὰ ἐν αὐτῇ,
ὅτι χρόνος οὐκέτι ἔσται,

10.7 ἄλλ'
ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς φωνῆς τοῦ ἐβδόμου ἀγγέλου,
ὅταν μέλλῃ σαλπίζειν,
καὶ
ἔτελέσθη τὸ μυστήριον τοῦ θεοῦ,
ὡς εὐηγγέλισεν τοὺς ἑαυτοῦ δούλους
τοὺς προφήτας.

10.8 Καὶ
318 ἡ φωνὴ . (ἦν) . . λαλοῦσαν
ἦν ἤκουσα |
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
πάλιν
μετ' ἑμοῦ

καὶ
319 λέγουσαν·

ὑπαγε

λάβε τὸ βιβλίον

τὸ ἠνεωγμένον

ἐν τῇ χειρὶ τοῦ ἀγγέλου

τοῦ ἐστῶτος

ἐπὶ τῆς θαλάσσης

καὶ

ἐπὶ τῆς γῆς.

10.9

καὶ

320 ἀπῆλθα

πρὸς τὸν ἄγγελον

λέγων αὐτῷ

δοῦναί μοι τὸ βιβλαρίδιον.

καὶ

321 λέγει μοι·

λάβε

καὶ

κατάφαγε αὐτό,

καὶ

πικρανεῖ σου τὴν κοιλίαν,

ἀλλ'

ἐν τῷ στόματί σου

ἔσται γλυκὺ

ὡς μέλι.

10.10

Καὶ

322 ἔλαβον τὸ βιβλαρίδιον

ἐκ τῆς χειρὸς

τοῦ ἀγγέλου

καὶ

323 κατέφαγον αὐτό,

καὶ

324 ἦν

ἐν τῷ στόματί μου

ὡς μέλι γλυκὺ

καὶ

ὅτε ἔφαγον αὐτό,

325 ἐπικράνθη ἡ κοιλία μου.

10.11

καὶ

326 λέγουσίν μοι·

δεῖ σε πάλιν προφητεῦσαι

ἐπὶ λαοῖς

καὶ

ἔθνεσιν

καὶ

γλώσσαις

καὶ

βασιλεῦσιν

πολλοῖς.

11.1

Καὶ

327 ἐδόθη μοι κάλαμος

ὅμοιος ῥάβδῳ,

λέγων·

ἔγειρε

| καὶ

μέτρησον τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ

| καὶ

| τὸ θυσιαστήριον

καὶ
τοὺς προσκυνοῦντας
ἐν αὐτῷ.

11.2 καὶ
τὴν αὐλὴν τὴν ἔξωθεν τοῦ ναοῦ ἔκβαλε ἔξωθεν
καὶ
μὴ αὐτὴν μετρήσης,
ὅτι ἐδόθη τοῖς ἔθνεσιν,
καὶ
τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν πατήσουσιν
μῆνας
τεσσεράκοντα
[καὶ]
δύο.

11.3 Καὶ
δώσω τοῖς δυσὶν μάρτυσίν μου
καὶ
προφητεύσουσιν
ἡμέρας
χιλίας διακοσίας ἑξήκοντα
περιβεβλημένοι σάκκους.

328 11.4 οὗτοί εἰσιν αἱ δύο ἐλαῖαι
καὶ
αἱ δύο λυχνίαι
αἱ ἐνώπιον τοῦ κυρίου τῆς γῆς ἐστῶτες.

11.5 καὶ
εἴ τις αὐτοὺς θέλει ἀδικῆσαι

329 πῦρ ἐκπορεύεται
ἐκ τοῦ στόματος αὐτῶν
καὶ

330 κατεσθίει τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν·
καὶ

331 οὕτως δεῖ αὐτὸν ἀποκτανθῆναι,
εἴ τις θελήσῃ αὐτοὺς ἀδικῆσαι,

332 11.6 οὗτοι ἔχουσιν τὴν ἐξουσίαν
κλεῖσαι τὸν οὐρανόν,
ἵνα μὴ ὑετὸς βρέχῃ
τὰς ἡμέρας τῆς προφητείας αὐτῶν,

333 καὶ
ἐξουσίαν ἔχουσιν
ἐπὶ τῶν ὑδάτων
στρέφειν αὐτὰ
εἰς αἷμα
καὶ
πατάξαι τὴν γῆν
ἐν πάσῃ πληγῇ
ὅσακις ἐὰν θελήσωσιν.

11.7 Καὶ
ὅταν τελέσωσιν τὴν μαρτυρίαν αὐτῶν,

334 τὸ θηρίον . . . ποιήσει . . . πόλεμον
τὸ ἀναβαῖνον |
ἐκ τῆς ἀβύσσου
μετ' αὐτῶν

- καὶ
335 νικήσει αὐτούς
καὶ
336 ἀποκτενεῖ αὐτούς.
- 11.8 καὶ
337 τὸ πτώμα αὐτῶν (ἔστονται)
ἐπὶ τῆς πλατείας
τῆς πόλεως
τῆς μεγάλης,
ἣτις καλεῖται πνευματικῶς Σόδομα
| καὶ
| Αἴγυπτος,
ὅπου καὶ ὁ κύριος αὐτῶν ἐσταυρώθη.
- 11.9 καὶ
338 βλέπουσιν . . . τὸ πτώμα αὐτῶν
ἐκ τῶν λαῶν
| καὶ
| φυλῶν
| καὶ
| γλωσσῶν
| καὶ
| ἔθνῶν
ἡμέρας τρεῖς καὶ ἡμισυ
καὶ
339 τὰ πτώματα αὐτῶν οὐκ ἀφίουσιν τεθῆναι
εἰς μνημα.
- 11.10 καὶ
340 οἱ κατοικοῦντες . . . χαίρουσιν
ἐπὶ τῆς γῆς ἐπ' αὐτοῖς
καὶ
341 εὐφραίνονται
καὶ
342 δῶρα πέμψουσιν ἀλλήλοις,
ὅτι οὗτοι οἱ δύο προφητῆται ἐβασάνισαν τοὺς κατοικοῦντας
ἐπὶ τῆς γῆς.
- 11.11 Καὶ
μετὰ τὰς τρεῖς ἡμέρας καὶ ἡμισυ
343 πνεῦμα ζωῆς . . . εἰσῆλθεν
ἐκ τοῦ θεοῦ ἐν αὐτοῖς,
καὶ
344 ἔστησαν
ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτῶν,
καὶ
345 φόβος μέγας ἐπέπεσεν
ἐπὶ τοὺς θεωροῦντας αὐτούς.
- 11.12 καὶ
346 ἤκουσαν φωνῆς μεγάλης
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
λεγούσης αὐτοῖς·
ἀνάβατε ὧδε.
καὶ
347 ἀνέβησαν
εἰς τὸν οὐρανὸν
ἐν τῇ νεφέλῃ,

καὶ
348 ἐθεώρησαν αὐτοὺς οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν.

11.13

Καὶ
ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ
349 ἐγένετο σεισμὸς μέγας

καὶ
350 τὸ δέκατον τῆς πόλεως ἔπεσαν

καὶ
351 ἀπεκτιάνθησαν
ἐν τῷ σεισμῷ
ὀνόματα ἀνθρώπων χιλιάδες ἑπτὰ

καὶ
352 οἱ λοιποὶ ἔμφοβοι ἐγένοντο

καὶ
353 ἔδωκαν δόξαν τῷ θεῷ
τοῦ οὐρανοῦ.

11.14
354 Ἡ οὐαὶ ἡ δευτέρα ἀπῆλθεν·
ἰδοὺ

355 ἡ οὐαὶ ἡ τρίτη ἔρχεται ταχύ.

11.15

Καὶ
356 ὁ ἕβδομος ἄγγελος ἐσάλπισεν·

καὶ
357 ἐγένοντο φωναὶ μεγάλαι

ἐν τῷ οὐρανῷ
λέγοντες·
ἐγένετο ἡ βασιλεία τοῦ κόσμου
| τοῦ κυρίου ἡμῶν
| καὶ
| τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ,
| καὶ
| βασιλεύσει εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

11.16

Καὶ
358 οἱ εἴκοσι τέσσαρες πρεσβύτεροι . . . ἔπεσαν
[οἱ] ἐνώπιον τοῦ θεοῦ καθήμενοι |
ἐπὶ τοὺς θρόνους αὐτῶν
ἐπὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν

καὶ
359 προσεκύνησαν τῷ θεῷ

11.17

λέγοντες·
εὐχαριστοῦμέν σοι,
| | κύριε ὁ θεὸς
| | ὁ παντοκράτωρ,
| | ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν,
| ὅτι εἴληφας τὴν δυνάμιν σου τὴν μεγάλην
| καὶ
| ἐβασίλευσας.

11.18

| καὶ
τὰ ἔθνη ὠργίσθησαν,
| καὶ
ἤλθεν ἡ ὀργὴ σου
| καὶ
ὁ καιρὸς τῶν νεκρῶν κριθῆναι
| καὶ
δοῦναι τὸν μισθὸν τοῖς δούλοις σου

	τοῖς προφήταις
	καὶ
	τοῖς ἁγίοις
	καὶ
	τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά
	σου,
	τοὺς μικροὺς
	καὶ
	τοὺς μεγάλους,
	καὶ
	διαφθεῖραι τοὺς διαφθείροντας τὴν γῆν.

11.19 Καὶ
360 ἠνοίγη ὁ ναὸς τοῦ θεοῦ
ὁ ἐν τῷ οὐρανῷ
καὶ
361 ὤφθη ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης αὐτοῦ
ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ,
καὶ
362 ἐγένοντο ἀστραπαὶ
καὶ
φωναὶ
καὶ
βρονταὶ
καὶ
σεισμὸς
καὶ
χάλαζα μεγάλη.

12.1 Καὶ
363 σημεῖον μέγα ὤφθη
ἐν τῷ οὐρανῷ,
γυνὴ
περιβεβλημένη τὸν ἥλιον,
καὶ
ἡ σελήνη
ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτῆς
καὶ
ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς
- στέφανος
ἀστέρων δώδεκα,
12.2 καὶ
ἐν γαστρὶ ἔχουσα,
καὶ
364 κράζει
ὠδίνουσα
καὶ
βασανιζομένη τεκεῖν.

12.3 καὶ
365 ὤφθη ἄλλο σημεῖον
ἐν τῷ οὐρανῷ,
καὶ
ἴδου
δράκων
μέγας
πυρρὸς
ἔχων κεφαλὰς ἑπτὰ
καὶ

κέρατα δέκα
καὶ
ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτοῦ
ἑπτὰ διαδήματα,

12.4

καὶ

366 ἢ οὐρὰ αὐτοῦ σύρει τὸ τρίτον τῶν ἀστέρων τοῦ οὐρανοῦ

καὶ

367 ἔβαλεν αὐτοὺς
εἰς τὴν γῆν.

Καὶ

368 ὁ δράκων ἔστηκεν

ἐνώπιον τῆς γυναικὸς
τῆς μελλούσης τεκεῖν,
ἵνα ὅταν τέκη τὸ τέκνον αὐτῆς καταφάγη.

12.5

καὶ

369 ἔτεκεν υἱὸν

ἄρσεν,
ὃς μέλλει ποιμαίνειν πάντα τὰ ἔθνη
ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ.

καὶ

370 ἠρπάσθη τὸ τέκνον αὐτῆς

πρὸς τὸν θεὸν
καὶ
πρὸς τὸν θρόνον αὐτοῦ.

12.6

καὶ

371 ἡ γυνὴ ἔφυγεν

εἰς τὴν ἔρημον,
ὅπου ἔχει ἐκεῖ τόπον
ἡτοιμασμένον ἀπὸ τοῦ θεοῦ,
ἵνα ἐκεῖ τρέφωσιν αὐτὴν
ἡμέρας χιλίας διακοσίας ἑξήκοντα.

12.7

Καὶ

372 ἐγένετο πόλεμος

ἐν τῷ Ἰουρανῶ,
ὁ Μιχαὴλ καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ τοῦ πολεμῆσαι
μετὰ τοῦ δράκοντος.

καὶ

373 ὁ δράκων ἐπολέμησεν καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ,

12.8

καὶ

374 οὐκ ἴσχυσεν

375 οὐδὲ τόπος εὐρέθη αὐτῶν

ἔτι
ἐν τῷ οὐρανῶ.

12.9

καὶ

376 ἐβλήθη ὁ δράκων

ὁ μέγας,
ὁ ὄφις ὁ ἀρχαῖος,
ὁ καλούμενος Διάβολος
καὶ
ὁ Σατανᾶς,
ὁ πλανῶν τὴν οἰκουμένην ὅλην,

377 **έβλήθη**
εἰς τὴν γῆν,
καὶ
μετ' αὐτοῦ

378 **οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ...έβλήθησαν.**

12.10 καὶ

379 **ἤκουσα φωνὴν μεγάλην**
ἐν τῷ οὐρανῷ
λέγουσαν·

A **ἄρτι ἐγένετο ἡ σωτηρία καὶ ἡ δύναμις**
| | καὶ
| | ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ ἡμῶν
| | καὶ
| | ἡ ἐξουσία τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ,
| ὅτι ἐβλήθη ὁ κατήγωρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν,
| ὁ κατηγορῶν αὐτοὺς
| ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ἡμῶν
| ἡμέρας καὶ νυκτός.

12.11 καὶ

B **αὐτοὶ ἐνίκησαν αὐτὸν**
| διὰ τὸ αἷμα τοῦ ἀρνίου
| καὶ
| διὰ τὸν λόγον τῆς μαρτυρίας αὐτῶν
| καὶ

C **οὐκ ἠγάπησαν τὴν ψυχὴν αὐτῶν ἄχρι θανάτου.**

12.12 | διὰ τοῦτο

D **εὐφραίνεσθε,**
| [οἱ] οὐρανοὶ
| καὶ
| οἱ ἐν αὐτοῖς σκηνοῦντες.
|

E **οὐαὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν,**
| ὅτι κατέβη ὁ διάβολος πρὸς ὑμᾶς
| ἔχων θυμὸν μέγαν,
| εἰδὼς ὅτι ὀλίγον καιρὸν ἔχει.

12.13 Καὶ
ὅτε εἶδεν ὁ δράκων
ὅτι ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν,

380 **ἐδίωξεν τὴν γυναῖκα**
ἣτις ἔτεκεν τὸν ἄρσενά.

12.14 καὶ

381 **ἐδόθησαν τῇ γυναικὶ αἱ δύο πτέρυγες**
| τοῦ ἀετοῦ τοῦ μεγάλου,
| ἵνα πέτηται
| εἰς τὴν ἔρημον
| εἰς τὸν τόπον αὐτῆς,
| ὅπου τρέφεται ἐκεῖ
| καιρὸν καὶ καιροὺς καὶ ἡμισυ καιροῦ
| ἀπὸ προσώπου τοῦ ὄφεως.

12.15 καὶ

382 **ἔβαλεν ὁ ὄφις** . . . ὕδωρ
| ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ
| ὀπίσω τῆς γυναικὸς
| ὡς ποταμόν,
| ἵνα αὐτὴν ποταμοφόρητον ποιήσῃ.

- 12.16 καὶ
383 ἐβοήθησεν ἡ γῆ τῇ γυναικί
καὶ
384 ἤνοιξεν ἡ γῆ τὸ στόμα αὐτῆς
καὶ
385 κατέπιεν τὸν ποταμὸν
ὃν ἔβαλεν ὁ δράκων
ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ.
- 12.17 καὶ
386 ὠργίσθη ὁ δράκων
ἐπὶ τῇ γυναικί
καὶ
387 ἀπῆλθεν
ποιῆσαι πόλεμον
μετὰ τῶν λοιπῶν τοῦ σπέρματος αὐτῆς
τῶν τηρούντων τὰς ἐντολὰς τοῦ θεοῦ
καὶ
--- ἐχόντων τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ.
- 12.18 Καὶ
388 ἐστάθη
ἐπὶ τὴν ἄμμον τῆς θαλάσσης.
- 13.1 Καὶ
389 εἶδον...θηρίον
ἐκ τῆς θαλάσσης
ἀναβαῖνον,
ἔχον κέρατα δέκα
καὶ
κεφαλὰς ἑπτὰ
καὶ
ἐπὶ τῶν κεράτων αὐτοῦ
δέκα διαδήματα
καὶ
ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτοῦ
ὄνομα[τα] βλασφημίας.
- 13.2 καὶ
390 τὸ θηρίον...ἦν ὅμοιον παρδάλει
ὃ εἶδον
καὶ
391 οἱ πόδες αὐτοῦ (ἦσαν)
ὡς ἄρκου
καὶ
392 τὸ στόμα αὐτοῦ (ἦν)
ὡς στόμα λέοντος.
- καὶ
393 ἔδωκεν αὐτῷ ὁ δράκων τὴν δύναμιν αὐτοῦ
καὶ
τὸν θρόνον αὐτοῦ
καὶ
ἐξουσίαν μεγάλην.
- 13.3 καὶ
394 μίαν... (ἦν),
ἐκ τῶν κ|εφαλῶν αὐτοῦ
ὡς ἐσφαγμένην
εἰς θάνατον
καὶ

395 ἡ πληγὴ τοῦ θανάτου αὐτοῦ ἐθεραπεύθη.

Καὶ

396 ἐθαυμάσθη ὅλη ἡ γῆ

ὀπίσω τοῦ θηρίου

13.4

καὶ

397 προσεκύνησαν τῷ δράκοντι,

ὅτι ἔδωκεν τὴν ἐξουσίαν τῷ θηρίῳ,

καὶ

398 προσεκύνησαν τῷ θηρίῳ

λέγοντες·

τίς ὅμοιος τῷ θηρίῳ

καὶ

τίς δύναται πολεμῆσαι

μετ' αὐτοῦ;

13.5

Καὶ

399 ἐδόθη αὐτῷ στόμα

λαλοῦν μεγάλα

καὶ

βλασφημίας

καὶ

400 ἐδόθη αὐτῷ ἐξουσία

ποιῆσαι μῆνας τεσσεράκοντα [καὶ] δύο.

13.6

καὶ

401 ἤνοιξεν τὸ στόμα αὐτοῦ

εἰς βλασφημίας

πρὸς τὸν θεὸν

βλασφημῆσαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ

καὶ

τὴν σκηνὴν αὐτοῦ,

τοὺς ἐν τῷ οὐρανῷ σκηνοῦντας.

13.7

καὶ

402 ἐδόθη αὐτῷ

ποιῆσαι πόλεμον

μετὰ τῶν ἁγίων

καὶ

νικῆσαι αὐτούς,

καὶ

403 ἐδόθη αὐτῷ ἐξουσία

ἐπὶ πᾶσαν φυλὴν

καὶ

λαὸν

καὶ

γλῶσσαν

καὶ

ἔθνος.

13.8

καὶ

404 προσκυνήσουσιν αὐτὸν πάντες οἱ κατοικοῦντες

ἐπὶ τῆς γῆς,

οὗ οὐ γέγραπται τὸ ὄνομα αὐτοῦ

ἐν τῷ βιβλίῳ

τῆς ζωῆς

τοῦ ἁρνίου

/-----|

τοῦ ἐσφαγμένου

ἀπὸ καταβολῆς κόσμου.

^{13.9} Εἰ τις ἔχει οὖς
405 ἀκουσάτω.

^{13.10} εἰ τις εἰς αἰχμαλωσίαν,
 εἰς αἰχμαλωσίαν
406 ὑπάγει·

ἐν μαχαίρῃ
 εἰ τις...ἀποκτανθῆναι αὐτὸν
 ἐν μαχαίρῃ
407 ἀποκτανθῆναι.

408 Ἔσθ' ἔστιν ἡ ὑπομονὴ καὶ ἡ πίστις τῶν ἁγίων.

^{13.11} Καὶ
409 εἶδον ἄλλο θηρίον
 ἀναβαῖνον ἐκ τῆς γῆς,
 καὶ
410 εἶχεν κέρατα
 δύο
 ὅμοια ἀρνίῳ
 καὶ
411 ἐλάλει
 ὡς δράκων.

^{13.12} καὶ
412 τὴν ἐξουσίαν τοῦ πρώτου θηρίου πᾶσαν ποιεῖ
 ἐνώπιον αὐτοῦ,
 καὶ
413 ποιεῖ τὴν γῆν
 καὶ
 τοὺς ἐν αὐτῇ κατοικοῦντας
 ἵνα προσκυνήσουσιν τὸ θηρίον
 τὸ πρῶτον,
 οὗ ἔθεραπεύθη ἡ πληγὴ τοῦ θανάτου αὐτοῦ.

^{13.13} καὶ
414 ποιεῖ σημεῖα μεγάλα,
 ἵνα καὶ πῦρ ποιῇ
 ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
 καταβαίνειν
 εἰς τὴν γῆν
 ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων,

^{13.14} καὶ
415 πλανᾷ τοὺς κατοικοῦντας
 ἐπὶ τῆς γῆς
 διὰ τὰ σημεῖα
 ἃ ἐδόθη αὐτῷ
 ποιῆσαι
 ἐνώπιον τοῦ θηρίου,
 λέγων τοῖς κατοικοῦσιν ---|
 ἐπὶ τῆς γῆς |
 ποιῆσαι εἰκόνα τῷ θηρίῳ,
 ὃς ἔχει τὴν πληγὴν τῆς μαχαίρης
 καὶ
 -- ἔζησεν.

- 13.15 Καὶ
416 ἐδόθη αὐτῷ
δοῦναι πνεῦμα τῆ εἰκόνι τοῦ θηρίου,
ἵνα καὶ λαλήσῃ ἡ εἰκὼν τοῦ θηρίου
καὶ ποιήσῃ
ὅσοι ἐὰν μὴ προσκυνήσωσιν τῆ εἰκόνι
| τοῦ θηρίου
[ἵνα] - ἀποκτανθῶσιν.
- 13.16 καὶ
417 ποιεῖ πάντας,
τοὺς μικροὺς καὶ τοὺς μεγάλους,
καὶ
τοὺς πλουσίους καὶ τοὺς πτωχοὺς,
καὶ
τοὺς ἐλευθέρους καὶ τοὺς δούλους,
ἵνα δῶσιν αὐτοῖς χάραγμα
ἐπὶ τῆς χειρὸς αὐτῶν τῆς δεξιᾶς
ἢ
ἐπὶ τὸ μέτωπον αὐτῶν
- 13.17 καὶ
ἵνα μὴ τις δύνηται ἀγοράσαι ἢ πωλῆσαι
εἰ μὴ ὁ ἔχων τὸ χάραγμα
τὸ ὄνομα τοῦ θηρίου
ἢ
τὸν ἀριθμὸν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.
- 418** 13.18 Ἔσθι ἡ σοφία ἐστίν.
ὁ ἔχων νοῦν
- 419** ψηφισάτω τὸν ἀριθμὸν τοῦ θηρίου,
- 420** γὰρ
ἀριθμὸς ἀνθρώπου ἐστίν,
καὶ
- 421** ὁ ἀριθμὸς αὐτοῦ ἑξακόσιοι ἑξήκοντα ἕξ.
- 14.1 **422** Καὶ
εἶδον,
καὶ
ἰδοὺ
- 423** τὸ ἀρνίον ἐστὸς
ἐπὶ τὸ ὄρος Σιών
καὶ
- 424** μετ' αὐτοῦ
ἑκατὸν τεσσαράκοντα τέσσαρες χιλιάδες ἔχουσαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ
καὶ
τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ
γεγραμμένον
ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν.
- 14.2 καὶ
425 ἤκουσα φωνὴν
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
ὡς φωνὴν ὑδάτων πολλῶν
καὶ
ὡς φωνὴν βροντῆς μεγάλης,
καὶ
- 426** ἡ φωνὴ . . . (ἦν)
ἦν ἡκουσα
ὡς κιθαρῶδων
κιθαριζόντων
ἐν ταῖς κιθάραις αὐτῶν.

14.3 καὶ
427 ἄδουσιν
[ὡς] ᾠδὴν καινὴν
ἐνώπιον τοῦ θρόνου
καὶ
ἐνώπιον τῶν τεσσάρων ζώων
καὶ
τῶν πρεσβυτέρων,
καὶ
428 οὐδεὶς ἐδύνατο μαθεῖν τὴν ᾠδὴν
εἰ μὴ αἱ ἑκατὸν τεσσεράκοντα τέσσαρες χιλιάδες,
οἱ ἠγορασμένοι ἀπὸ τῆς γῆς.

429 14.4 **οὔτοί εἰσιν οἱ μετὰ γυναικῶν οὐκ ἐμολύνθησαν,**
γάρ
430 παρθένοι εἰσιν,

431 οὔτοι (εἰσιν) οἱ ἀκολουθοῦντες τῷ ἀρνίῳ
ὅπου ἂν ὑπάγῃ.
432 οὔτοι ἠγοράσθησαν
ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων
ἀπαρχὴ τῷ θεῷ
καὶ
τῷ ἀρνίῳ,
14.5 καὶ
ἐν τῷ στόματι αὐτῶν
433 οὐχ εὐρέθη ψεῦδος,

434 ἄμωμοί εἰσιν.

14.6 Καὶ
435 εἶδον ἄλλον ἄγγελον
πετόμενον ἐν μεσουρανήματι,
ἔχοντα εὐαγγέλιον
| αἰώνιον
| εὐαγγελίσαι
| ἐπὶ τοὺς καθημένους
| ἐπὶ τῆς γῆς
| καὶ
| ἐπὶ πᾶν ἔθνος καὶ φυλὴν καὶ γλῶσσαν καὶ λαόν,
14.7 λέγων
ἐν| φωνῇ μεγάλῃ·
|
A φοβήθητε τὸν θεὸν
καὶ
B δότε αὐτῷ δόξαν,
ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα τῆς κρίσεως αὐτοῦ,
καὶ
C προσκυνήσατε τῷ ποιήσαντι τὸν οὐρανὸν
καὶ
τὴν γῆν
καὶ
θάλασσαν
καὶ
πηγὰς ὑδάτων.

14.8 Καὶ ἄλλος ἄγγελος δεύτερος ἠκολούθησεν λέγων·

436 *D* **ἔπεσεν**
E **ἔπεσεν Βαβυλῶν**
ἡ μεγάλη
ἐκ τοῦ οἴνου
| τοῦ θυμοῦ
| τῆς πορνείας αὐτῆς
ἡ...πεπότικεν πάντα τὰ ἔθνη.

14.9 Καὶ ἄλλος ἄγγελος τρίτος ἠκολούθησεν αὐτοῖς λέγων ἐν φωνῇ μεγάλῃ·

437

εἶ τις προσκυνεῖ τὸ θηρίον
| καὶ
| τὴν εἰκόνα αὐτοῦ
| καὶ
-- --- λαμβάνει χάραγμα
| ἐπὶ τοῦ μετώπου αὐτοῦ
| ἢ
| ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ,
καὶ

14.10 *F* **αὐτὸς πίεται**
| ἐκ τοῦ οἴνου
| τοῦ θυμοῦ τοῦ θεοῦ
| τοῦ κεκερασμένου
| ἀκράτου
| ἐν τῷ ποτηρίῳ
| τῆς ὀργῆς
| /--|
| αὐτοῦ
καὶ

G **βασανισθήσεται**
| ἐν πυρὶ καὶ θείῳ
| ἐνώπιον ἀγγέλων ἁγίων
| καὶ
| ἐνώπιον τοῦ ἄρνιου.

14.11 *H* **ὁ καπνὸς τοῦ βασανισμοῦ αὐτῶν...ἀναβαίνει,**
| καὶ
I **οὐκ ἔχουσιν ἀνάπαυσιν** |
| ἡμέρας καὶ νυκτὸς
| /----|
| **οἱ προσκυνοῦντες τὸ θηρίον**
| **καὶ**
| **τὴν εἰκόνα αὐτοῦ**
| καὶ
εἶ τις λαμβάνει τὸ χάραγμα
τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.

14.12 **438** *Ω* **δε ἡ ὑπομονὴ τῶν ἁγίων ἐστίν,**
οἱ τηροῦντες τὰς ἐντολὰς τοῦ θεοῦ
καὶ
τὴν πίστιν Ἰησοῦ.

14.13 Καὶ
439 ἤκουσα φωνῆς
 ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
 λεγούσης·
Ἰ **γράψον·**
α **μακάριοι --- οἱ νεκροὶ**
 οἱ ἐν κυρίῳ ἀποθνήσκοντες
 ἀπ' ἄρτι.

440 λέγει τὸ πνεῦμα
Κ **ναί ---,**
 ἵνα ἀναπαήσονται
 ἐκ τῶν κόπων αὐτῶν,
 γὰρ
Ι **τὰ ἔργα αὐτῶν ἀκολουθεῖ**
 μετ' αὐτῶν.

14.14 Καὶ
441 εἶδον,
 καὶ
 ἰδοὺ
442 νεφέλη λευκὴ (ἦν),
 καὶ
 ἐπὶ τὴν νεφέλην
443 (ἦν) καθήμενον
 ὅμοιον υἱὸν ἀνθρώπου,
 ἔχων...στέφανον χρυσοῦν
 ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ
 καὶ
 ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ
 ---- δρέπανον ὀξύ.

14.15 καὶ
444 ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν
 ἐκ τοῦ ναοῦ
 κράζων . . . τῷ καθημένῳ |
 ἐν φωνῇ μεγάλῃ ἐπὶ τῆς | νεφέλης·
 /-----|
Α **πέμψον τὸ δρέπανόν σου**
 καὶ
Β **θέρισον,**
 ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα θερίσαι,
 ὅτι ἐξηράνθη ὁ θερισμὸς τῆς γῆς.

14.16 καὶ
445 ἔβαλεν ὁ καθήμενος . . . τὸ δρέπανον αὐτοῦ
 | ἐπὶ τῆς νεφέλης
 ἐπὶ τὴν γῆν
 καὶ
446 ἐθερίσθη ἡ γῆ.

14.17 Καὶ
447 ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν
 ἐκ τοῦ ναοῦ
 τοῦ ἐν τῷ οὐρανῷ
 ἔχων καὶ αὐτὸς δρέπανον ὀξύ.

14.18 καὶ

- 448 ἄλλος ἄγγελος [ἐξῆλθεν]
 ἐκ τοῦ θυσιαστηρίου
 [ὁ] ἔχων ἐξουσίαν
 ἐπὶ τοῦ πυρός,
 καὶ
- 449 ἐφώνησεν . . . τῷ ἔχοντι τὸ δρέπανον τὸ ὄξυ
 φωνῆ μεγάλης
 λέγων·
- C πέμψον σου τὸ δρέπανον τὸ ὄξυ
 καὶ
- D τρύγησον τοὺς βότρυας τῆς ἀμπέλου τῆς γῆς,
 ὅτι ἤκμασαν αἱ σταφυλαὶ αὐτῆς.
- 14.19 καὶ
- 450 ἔβαλεν ὁ ἄγγελος τὸ δρέπανον αὐτοῦ
 εἰς τὴν γῆν
 καὶ
- 451 ἐτρύγησεν τὴν ἀμπελον τῆς γῆς
 καὶ
- 452 ἔβαλεν
 εἰς τὴν ληνὸν...τὸν μέγαν²
 τοῦ θυμοῦ τοῦ θεοῦ
- 14.20 καὶ
- 453 ἐπατήθη ἡ ληνὸς
 ἐξωθεν τῆς πόλεως
 καὶ
- 454 ἐξῆλθεν αἷμα
 ἐκ τῆς ληνοῦ
 ὄχρι τῶν χαλινῶν τῶν ἵππων
 ἀπὸ σταδίων χιλίων ἑξακοσίων.
- 15.1 Καὶ
- 455 εἶδον ἄλλο σημεῖον
 | ἐν τῷ οὐρανῷ
 | μέγα καὶ θαυμαστόν,
 ἀγγέλους
 ἐπιτὰ
 ἔχοντας πληγὰς
 | ἐπιτὰ
 | τὰς ἐσχάτας,
 ὅτι ἐν αὐταῖς ἐτελέσθη ὁ θυμὸς τοῦ θεοῦ.
- 15.2 Καὶ
- 456 εἶδον -----
 | ὡς θάλασσαν
 | ὑαλίνην
 | μεμιγμένην πυρὶ
 | καὶ
 τοὺς νικῶντας
 ἐκ τοῦ θηρίου
 καὶ
 ἐκ τῆς εἰκόνης αὐτοῦ
 καὶ
 ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ

²“This irregularity is probably to be explained by the fact that ληνός in classical Greek is sometimes masculine (Winer, § lix. 4, p. 661; cf. Kautzsch’s Gesenius’ *Heb. Gram.* for similar anomalies in Heb.: § 110 k, 135 o, 144 a, 145 p, t, u). Analogous solecisms are characteristic of our author: cf. 21:14, τὸ τεῖχος ... ἔχων.” [R.H. Charles, *A Critical and Exegetical Commentary on the Revelation of St John*, vol. 2, International Critical Commentary (Edinburgh: T&T Clark International, 1920), 24.]

ἔστιῶτας
ἐπὶ τὴν θάλασσαν
τὴν ὑαλίνην
ἔχοντας κιθάρας τοῦ θεοῦ.

15.3 καὶ
457 ἄδουσιν τὴν ᾠδὴν
| | Μωϋσέως
| | τοῦ δούλου τοῦ θεοῦ
| | καὶ
| τὴν ᾠδὴν
| τοῦ ἄρνιου
λέγοντες·
A **μεγάλα καὶ θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου,**
κύριε ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ·
B **δίκαιαι καὶ ἀληθιναὶ αἱ ὁδοὶ σου,**
ὁ βασιλεὺς τῶν ἐθνῶν·
C 15.4 **τίς οὐ μὴ φοβηθῆ,**
κύριε,
D καὶ
--- -- -- **δοξάσει τὸ ὄνομά σου;**
ὅτι μόνος ὁσῖος,
ὅτι πάντα τὰ ἔθνη ἤξουσιν
καὶ
----- -- ---- προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου,
ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐφανερώθησαν.

15.5 Καὶ
μετὰ ταῦτα
458 **εἶδον,**
καὶ
459 **ἠνοίγη ὁ ναὸς**
τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου
ἐν τῷ οὐρανῷ,
15.6 καὶ
460 **ἐξῆλθον οἱ ἑπτὰ ἄγγελοι**
[οἱ] ἔχοντες τὰς ἑπτὰ πληγὰς
ἐκ τοῦ ναοῦ
ἐνδεδυμένοι λίνον καθαρὸν λαμπρὸν
καὶ
περιεζωσμένοι περὶ τὰ στήθη ζώνας χρυσαῖς.

15.7 καὶ
461 **ἐν...ἔδωκεν τοῖς ἑπτὰ ἀγγέλοις ἑπτὰ φιάλας**
ἐκ τῶν τεσσάρων ζώων |
χρυσᾶς
γεμούσας τοῦ θυμοῦ τοῦ θεοῦ
τοῦ ζῶντος
/-----|
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

15.8 καὶ
462 **ἐγεμίσθη ὁ ναὸς**
καπνοῦ
ἐκ τῆς δόξης τοῦ θεοῦ
καὶ
ἐκ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ,
καὶ

463 οὐδείς ἐδύνατο εἰσελθεῖν
εἰς τὸν ναὸν
ἄχρι τελεσθῶσιν αἱ ἑπτὰ πληγαὶ
τῶν ἑπτὰ ἀγγέλων.

16.1 Καὶ

464 ἤκουσα μεγάλης φωνῆς
ἐκ τοῦ ναοῦ |
λεγοῦσης τοῖς ἑπτὰ ἀγγέλοις·

A **ὑπάγετε**

καὶ

B **ἐκχέετε τὰς ἑπτὰ φιάλας**

| τοῦ θυμοῦ

| τοῦ θεοῦ

εἰς τὴν γῆν.

16.2 Καὶ

465 ἀπῆλθεν ὁ πρῶτος
καὶ
466 ἐξέχεεν τὴν φιάλην αὐτοῦ
εἰς τὴν γῆν,
καὶ

467 ἐγένετο ἔλκος
κακὸν
καὶ
πονηρὸν
ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους
τοὺς ἔχοντας τὸ χάραγμα τοῦ θηρίου
καὶ
τοὺς προσκυνοῦντας τῇ εἰκόνι αὐτοῦ.

16.3 Καὶ

468 ὁ δεῦτερος ἐξέχεεν τὴν φιάλην αὐτοῦ
εἰς τὴν θάλασσαν,

καὶ

469 ἐγένετο αἷμα
ὡς νεκροῦ,
καὶ

470 πᾶσα ψυχὴ ζωῆς ἀπέθανεν
τὰ ἐν τῇ θαλάσῃ.

16.4 Καὶ

471 ὁ τρίτος ἐξέχεεν τὴν φιάλην αὐτοῦ
εἰς τοὺς ποταμοὺς
καὶ
τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων,

καὶ

472 ἐγένετο αἷμα.

16.5 Καὶ

473 ἤκουσα τοῦ ἀγγέλου τῶν ὑδάτων
λέγοντος·

C **δίκαιος εἶ,**
ὁ ὧν| καὶ ὁ ἦν,

ὁ ὄσ|ιος,

ὅτι ταῦτα ἔκρινας,

16.6 ὅτι αἷμα . . . ἐξέχεαν

| ἀγίων

| καὶ

| προφητῶν
| καὶ
αἷμα αὐτοῖς [δ]έδωκας πιεῖν,
ἄξιοί εἰσιν.

16.7 Καὶ
474 ἤκουσα τοῦ θυσιαστηρίου
λέγοντος·
D ναὶ
κύριε ὁ θεὸς
ὁ παντοκράτωρ,
E ἀληθινὰ καὶ δίκαια αἱ κρίσεις σου.

16.8 Καὶ
475 ὁ τέταρτος ἐξέχεεν τὴν φιάλην αὐτοῦ
ἐπὶ τὸν ἥλιον,
καὶ
476 ἐδόθη αὐτῷ
καυματίσαι τοὺς ἀνθρώπους
ἐν πυρί.

16.9 καὶ
477 ἐκαυματίσθησαν οἱ ἄνθρωποι
καῦμα μέγα
καὶ
478 ἐβλασφήμησαν τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ
τοῦ ἔχοντος τὴν ἐξουσίαν
ἐπὶ τὰς πληγὰς ταύτας
καὶ
479 οὐ μετενόησαν
δοῦναι αὐτῷ δόξαν.

16.10 Καὶ
480 ὁ πέμπτος ἐξέχεεν τὴν φιάλην αὐτοῦ
ἐπὶ τὸν θρόνον τοῦ θηρίου,
καὶ
481 ἐγένετο ἡ βασιλεία αὐτοῦ ἐσκοτωμένη,
καὶ
482 ἐμασῶντο τὰς γλώσσας αὐτῶν
ἐκ τοῦ πόνου,

16.11 καὶ
483 ἐβλασφήμησαν τὸν θεὸν τοῦ οὐρανοῦ
ἐκ τῶν πόνων αὐτῶν
καὶ
ἐκ τῶν ἐλκῶν αὐτῶν
καὶ
484 οὐ μετενόησαν
ἐκ τῶν ἔργων αὐτῶν.

16.12 Καὶ
485 ὁ ἕκτος ἐξέχεεν τὴν φιάλην αὐτοῦ
ἐπὶ τὸν ποταμὸν
τὸν μέγαν
τὸν Εὐφράτην,
καὶ
486 ἐξηράνθη τὸ ὕδωρ αὐτοῦ,
ἵνα ἐτοιμασθῇ ἡ ὁδὸς τῶν βασιλέων
τῶν ἀπὸ ἀνατολῆς ἡλίου.

16.13 Καὶ

- 487 **εἶδον** . . . **πνεύματα**
 ἐκ τοῦ στόματος τοῦ δράκοντος τρία
 καὶ ἀκάθαρτα
 ἐκ τοῦ στόματος τοῦ θηρίου ὡς βάτραχοι·
 καὶ
 ἐκ τοῦ στόματος τοῦ ψευδοπροφήτου
 16.14 γὰρ
- 488 **εἰσὶν πνεύματα**
 δαιμονίων
 ποιοῦντα σημεῖα,
 ἃ ἐκπορεύεται
 ἐπὶ τοὺς βασιλεῖς τῆς οἰκουμένης ὅλης
 συναγαγεῖν αὐτοὺς
 εἰς τὸν πόλεμον
 τῆς ἡμέρας
 τῆς μεγάλης
 τοῦ θεοῦ τοῦ παντοκράτορος.
- 16.15 Ἴδοῦ
- 489 **ἔρχομαι**
 ὡς κλέπτῃς.
- 490 **μακάριος (ἐστὶν) ὁ γρηγορῶν καὶ τηρῶν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ,**
 ἵνα μὴ γυμνὸς περιπατῇ
 καὶ
 βλέπωσιν τὴν ἀσχημοσύνην αὐτοῦ.
- 16.16 Καὶ
- 491 **συνήγαγεν αὐτοὺς**
 εἰς τὸν τόπον
 τὸν καλούμενον Ἑβραϊστὶ Ἀρμαγεδῶν.
- 16.17 Καὶ
- 492 **ὁ ἔβδομος ἐξέχεεν τὴν φιάλην αὐτοῦ**
 ἐπὶ τὸν ἄερα,
 καὶ
- 493 **ἐξῆλθεν φωνὴ**
 μεγάλη
 ἐκ τοῦ ναοῦ
 ἀπὸ τοῦ θρόνου
 λέγουσα·
- Α** **γέγονεν.**
- 16.18 καὶ
- 494 **ἐγένοντο ἀστραπαὶ**
 καὶ
φωναὶ
 καὶ
βρονταὶ
 καὶ
- 495 **σεισμός ἐγένετο μέγας,**
 οἷος οὐκ ἐγένετο
 ἀφ' οὗ ἄνθρωπος ἐγένετο
 ἐπὶ τῆς γῆς
 τηλικούτος σεισμός οὕτως μέγας.
- 16.19 καὶ
- 496 **ἐγένετο ἡ πόλις ἡ μεγάλη**
 εἰς τρία μέρη

καὶ
497 αἱ πόλεις τῶν ἐθνῶν ἔπεσαν.

καὶ
498 Βαβυλῶν ἡ μεγάλη ἐμνήσθη
ἐνώπιον τοῦ θεοῦ
δοῦναι αὐτῇ τὸ ποτήριον
τοῦ οἴνου
τοῦ θυμοῦ
τῆς ὀργῆς αὐτοῦ.

16.20 καὶ
499 πᾶσα νῆσος ἔφυγεν
καὶ
500 ὄρη οὐχ εὐρέθησαν.

16.21 καὶ
501 χάλαζα μεγάλη...καταβαίνει
ὡς ταλαντιαία
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους,

καὶ
502 ἐβλασφήμησαν οἱ ἄνθρωποι τὸν θεὸν
ἐκ τῆς πληγῆς τῆς χαλάζης,
ὅτι μεγάλη ἐστὶν ἡ πληγὴ αὐτῆς
σφόδρα.

17.1 Καὶ
503 ἦλθεν εἷς
ἐκ τῶν ἑπτὰ ἀγγέλων
τῶν ἐχόντων τὰς ἑπτὰ φιάλας

καὶ
504 ἐλάλησεν
μετ' ἐμοῦ
λέγων·

A δεῦρο,
B δεῖξω σοι τὸ κρίμα
τῆς πόρνῆς

τῆς μεγάλης
τῆς καθημένης
ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν,
17.2 μεθ' ἧς ἐπόρνευσαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς
καὶ
ἐμεθύσθησαν οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν
ἐκ τοῦ οἴνου
τῆς πορνείας αὐτῆς.

17.3 καὶ
505 ἀπήνεγκέν με
εἰς ἔρημον
ἐν πνεύματι.

Καὶ
506 εἶδον γυναῖκα
καθημένην
| ἐπὶ θηρίον
| κόκκινον,
| γέμον[τα] ὀνόματα
| βλασφημίας,

ἔχων κεφαλὰς ἐπιτὰ
καὶ
κέρατα δέκα.

17.4 καὶ
507 ἡ γυνὴ ἣν περιβεβλημένη
| πορφυροῦν
| καὶ
| κόκκινον
| καὶ
κεχρυσωμένη
| χρυσίῳ
| καὶ
| λίθῳ τιμίῳ
| καὶ
| μαργαρίταις,
ἔχουσα ποτήριον
| χρυσοῦν
| ἐν τῇ χειρὶ αὐτῆς
| γέμον βδελυγμάτων
| καὶ
| τὰ ἀκάθαρτα
| τῆς πορνείας αὐτῆς
17.5 καὶ
| ἐπὶ τὸ μέτωπον αὐτῆς
ὄνομα γεγραμμένον,
μυστήριον,
Βαβυλῶν
ἡ μεγάλη,
ἡ μήτηρ τῶν πορνῶν
καὶ
τῶν βδελυγμάτων τῆς γῆς.

17.6 καὶ
508 εἶδον τὴν γυναῖκα
μεθύουσαν
ἐκ τοῦ αἵματος
τῶν ἁγίων
καὶ
ἐκ τοῦ αἵματος
τῶν μαρτύρων Ἰησοῦ.

Καὶ
509 ἐθαύμασα
ἰδὼν αὐτὴν
θαῦμα μέγα.

17.7 Καὶ
510 εἶπέν μοι ὁ ἄγγελος·

διὰ τί
C **ἐθαύμασας;**
D **ἐγὼ ἔρῳ σοι τὸ μυστήριον**
| τῆς γυναικὸς
| καὶ
| τοῦ θηρίου
| τοῦ βαστάζοντος αὐτὴν
| τοῦ ἔχοντος τὰς ἐπιτὰ κεφαλὰς
| καὶ
| τὰ δέκα κέρατα.
καὶ

E 17.8 **Τὸ θηρίον . . . ἦν**
| ὁ εἶδες
| καὶ
F ----- . . . **οὐκ ἔστιν**
| καὶ
G ----- . . . **μέλλει ἀναβαίνειν**
| ἐκ τῆς ἀβύσσου
| καὶ
| εἰς ἀπώλειαν
H ----- . . . **ὑπάγει,**
| καὶ
I **(Τὸ θηρίον) θαυμασθήσονται οἱ κατοικοῦντες**
| ἐπὶ τῆς γῆς,
| ὧν οὐ γέγραπται τὸ ὄνομα
| ἐπὶ τὸ βιβλίον
| τῆς ζωῆς
| ἀπὸ καταβολῆς
| κόσμου,
| βλεπόντων τὸ θηρίον
| ὅτι ἦν
| καὶ
| οὐκ ἔστιν
| καὶ
| παρέσται.
J 17.9 **ᾧδε ὁ νοῦς**
| ὁ ἔχων σοφίαν.
K **Αἱ ἐπτὰ κεφαλαὶ ἐπτὰ ὄρη εἰσὶν,**
| ὅπου ἡ γυνὴ κάθηται
| ἐπ' αὐτῶν.
| καὶ
L **βασιλεῖς ἐπτὰ εἰσιν·**
M 17.10 **οἱ πέντε ἔπεσαν,**
O **ὁ εἷς ἔστιν,**
P **ὁ ἄλλος οὐπω ἦλθεν,**
| καὶ
| ὅταν ἔλθῃ
Q **ὀλίγον αὐτὸν δεῖ μεῖναι.**
| καὶ
R 17.11 **τὸ θηρίον (ἔστιν) ὁ ἦν**
| καὶ
| **οὐκ ἔστιν**
| καὶ
S **αὐτὸς ὄγδοός ἐστιν**
| καὶ
| ἐκ τῶν ἐπτὰ
T **ἐστιν,**
| καὶ
| εἰς ἀπώλειαν
U **ὑπάγει.**
| καὶ
V 17.12 **τὰ δέκα κέρατα . . . δέκα βασιλεῖς εἰσιν**
| ἃ εἶδες |

οἵτινες βασιλείαν οὐπω ἔλαβον,
ἀλλ'
ἐξουσίαν...λαμβάνουσιν
/-----|
ὡς βασιλεῖς
μίαν ὥραν
μετὰ τοῦ θηρίου.

W 17.13

οὗτοι μίαν γνώμην ἔχουσιν

X

καὶ
τὴν δύναμιν καὶ ἐξουσίαν αὐτῶν τῷ θηρίῳ διδῶσιν.

Y 17.14

μετὰ τοῦ ἀρνίου
οὗτοι...πολεμήσουσιν

Z

καὶ
τὸ ἀρνίον νικήσει αὐτούς,

ὅτι κύριος κυρίων ἐστὶν
καὶ

βασιλεὺς βασιλέων
καὶ

οἱ μετ' αὐτοῦ κλητοὶ

καὶ

ἐκλεκτοὶ

καὶ

πιστοί.

17.15

Καὶ

511 λέγει μοι·

AA

τὰ ὕδατα . . . λαοὶ

ἃ εἶδες καὶ

οὔ ἡ πόρνη κάθηται, ὄχλοι εἰσὶν

καὶ

ἔθνη

καὶ

γλῶσσαι.

17.16

καὶ

τὰ δέκα κέρατα

ἃ εἶδες

καὶ

τὸ θηρίον

AB οὗτοι μισήσουσιν τὴν πόρνην

καὶ

AC ἠρημωμένην ποιήσουσιν αὐτήν

καὶ

γυμνήν

καὶ

AD τὰς σάρκας αὐτῆς φάγονται

καὶ

AE αὐτήν κατακαύσουσιν

ἐν πυρί.

17.17

γὰρ

AF ὁ θεὸς ἔδωκεν

εἰς τὰς καρδίας αὐτῶν

ποιῆσαι τὴν γνώμην αὐτοῦ

καὶ

ποιῆσαι μίαν γνώμην

καὶ

| **δοῦναι τὴν βασιλείαν αὐτῶν τῷ θηρίῳ**
 | ἄχρι τελεσθήσονται οἱ λόγοι τοῦ θεοῦ.
 |
 17.18 | καὶ
AG | **ἡ γυνὴ . . . ἔστιν ἡ πόλις**
 | ἣν εἶδες ἡ μεγάλη
 | ἡ ἔχουσα βασιλείαν
 | ἐπὶ τῶν βασιλείων τῆς γῆς.

18.1 Μετὰ ταῦτα
512 **εἶδον ἄλλον ἄγγελον**
 | καταβαίνοντα
 | ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
 | ἔχοντα ἐξουσίαν μεγάλην,
 καὶ
513 **ἡ γῆ ἐφωτίσθη**
 | ἐκ τῆς δόξης αὐτοῦ.

18.2 καὶ
514 **ἔκραξεν**
 | ἐν ἰσχυρᾷ φωνῇ
 | λέγων·
A **ἔπεσεν**
B **ἔπεσεν Βαβυλῶν**
 | ἡ μεγάλη,
 καὶ
C **ἐγένετο κατοικητήριον**
 | δαιμονίων
 καὶ
D ----- **φυλακὴ**
 | παντὸς πνεύματος ἀκαθάρτου
 καὶ
E ----- **φυλακὴ**
 | παντὸς ὀρνέου ἀκαθάρτου
 [καὶ
F ----- **φυλακὴ**
 | παντὸς θηρίου
 | ἀκαθάρτου]
 | καὶ
 | μεμισημένους,
 | ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς πορνείας αὐτῆς
 18.3 ὅτι...πέπωκαν πάντα τὰ ἔθνη
 | καὶ
 | μετ' αὐτῆς
 | οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς...ἐπόρνευσαν
 | καὶ
 | ἐκ τῆς δυνάμεως
 | τοῦ στρήνου αὐτῆς
 | οἱ ἔμποροι τῆς γῆς...ἐπλούτησαν.

18.4 Καὶ
515 **ἤκουσα ἄλλην φωνὴν**
 | ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
 | λέγουσαν·
G **ἐξέλθατε**
 | ὁ λαός μου
 | ἐξ αὐτῆς
 | ἵνα μὴ συγκοινωνήσητε ταῖς ἁμαρτίαις
 | αὐτῆς,

καὶ
ἐκ τῶν πληγῶν αὐτῆς
18.5 ἵνα μὴ λάβητε,
ὅτι ἐκολλήθησαν αὐτῆς αἱ ἁμαρτίαι
ἄχρι τοῦ οὐρανοῦ
καὶ
ἐμνημόνευσεν ὁ θεὸς τὰ ἀδικήματα αὐτῆς.

H 18.6 **ἀπόδοτε αὐτῇ**
ὡς καὶ αὐτὴ ἀπέδωκεν
καὶ

I **διπλώσατε τὰ διπλά**
κατὰ τὰ ἔργα αὐτῆς,

ἐν τῷ ποτηρίῳ
ᾧ ἐκέρασεν

J **κεράσατε αὐτῇ διπλοῦν,**

18.7 ὅσα ἐδόξασεν αὐτήν
| καὶ
| ἐστρηνίασεν,

K **τοσοῦτον δότε αὐτῇ βασανισμόν καὶ πένθος,**
ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς
ὅτι...λέγει
ὅτι κάθημαι βασίλισσα
καὶ
χήρα οὐκ εἰμί
καὶ
πένθος οὐ μὴ ἴδω.

18.8 διὰ τοῦτο
ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ

L **ἤξουσιν αἱ πληγαὶ αὐτῆς,**
θάνατος
καὶ
πένθος
καὶ
λιμός,

καὶ
ἐν πυρὶ

M **κατακαυθήσεται,**
ὅτι ἰσχυρὸς κύριος ὁ θεὸς
ὁ κρίνας αὐτήν.

18.9 Καὶ

N **κλαύσουσιν**

καὶ

O **κόψονται... οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς**
ἐπ' αὐτήν οἱ μετ' αὐτῆς πορνεύσαντες
καὶ
στρηνιάσαντες,
ὅταν βλέπωσιν τὸν καπνὸν
τῆς πυρώσεως αὐτῆς,

18.10 ἀπὸ μακρόθεν
ἐστηκότες
διὰ τὸν φόβον τοῦ βασανισμοῦ αὐτῆς

λέγοντες·

a

οὐαὶ οὐαὶ,

| ἡ πόλις ἡ μεγάλη,
| Βαβυλῶν ἡ πόλις ἡ ἰσχυρά,
ὅτι μιᾷ ὥρᾳ ἦλθεν ἡ κρίσις σου.

18.11

καὶ

P

οἱ ἔμποροι τῆς γῆς κλαίουσιν

καὶ

Q

--- ----- --- --- πενθοῦσιν

ἐπ' αὐτήν,

/-----|

ὅτι τὸν γόμον αὐτῶν οὐδεὶς ἀγοράζει
οὐκέτι

18.12

γόμον

χρυσοῦ

καὶ

ἀργύρου

καὶ

λίθου τιμίου

καὶ

μαργαριτῶν

καὶ

βυσσίνου

καὶ

πορφύρας

καὶ

σιρικοῦ

καὶ

κοκκίνου,

καὶ

πᾶν ξύλον θύϊνον

καὶ

πᾶν σκεῦος ἐλεφάντινον

καὶ

πᾶν σκεῦος ἐκ ξύλου τιμιωτάτου

καὶ

χαλκοῦ

καὶ

σιδήρου

καὶ

μαρμάρου,

18.13

καὶ

κιννάμωμον

καὶ

ἄμωμον

καὶ

θυμιάματα

καὶ

μύρον

καὶ

λίβανον

καὶ

οἶνον

καὶ

ἔλαιον

καὶ

σεμίδαλιν

καὶ

σῖτον
καὶ
κτήνη
καὶ
πρόβατα,
καὶ
(γόμον)
ἵππων
καὶ
ῥεδῶν
καὶ
σωμάτων,
καὶ
ψυχὰς ἀνθρώπων.

18.14
R καὶ
ἡ ὀπώρα σου τῆς ἐπιθυμίας τῆς ψυχῆς ἀπῆλθεν
ἀπὸ σοῦ,

S καὶ
πάντα τὰ λιπαρὰ καὶ τὰ λαμπρὰ ἀπόλειτο
ἀπὸ σοῦ

T καὶ
οὐκέτι οὐ μὴ αὐτὰ εὐρήσουσιν.

18.15
U ἀπὸ μακρόθεν
Οἱ ἔμποροι τούτων...στήσονται
οἱ πλουτήσαντες |
ἀπ' αὐτῆς |
διὰ τὸν φόβον
| τοῦ βασανισμοῦ αὐτῆς
κλαίοντες
| καὶ
πενθοῦντες
λέγοντες·

18.16
b **οὐαὶ οὐαὶ,**
| ἡ πόλις ἡ μεγάλη,
/-----|
ἡ περιβεβλημένη βύσσινον
| καὶ
| πορφυροῦν
| καὶ
| κόκκινον
| καὶ
| κεχρυσωμένη
| [έν] χρυσίῳ
| καὶ
| λίθῳ τιμίῳ
| καὶ
μαργαρίτῃ,
μιᾶ ὥρα
18.17 ὅτι...ἠρημώθη ὁ τοσοῦτος πλοῦτος.

V Καὶ
πᾶς κυβερνήτης
καὶ
πᾶς ὁ ἐπὶ τόπον πλέων
καὶ
ναῦται

		καὶ	ἀπὸ μακρόθεν
		ὅσοι τὴν θάλασσαν ἐργάζονται, ... ἔστησαν	
W	18.18 καὶ	-----	ἐκραζον βλέποντες τὸν καπνὸν /----- τῆς πυρώσεως αὐτῆς λέγοντες· /-----
c			τίς ὁμοία τῇ πόλει τῇ μεγάλῃ;
X	18.19	καὶ	
		ἔβαλον χοῦν	ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν
Y		καὶ	
		ἐκραζον	κλαίοντες
			καὶ
			πενθοῦντες
d			λέγοντες·
		οὐαὶ οὐαὶ,	ἡ πόλις ἡ μεγάλη,
		/----- -----	ἐν ἧ ἔπλούτησαν πάντες οἱ ἔχοντες τὰ πλοῖα
			ἐν τῇ θαλάσῃ
			ἐκ τῆς τιμιότητος αὐτῆς,
			ὅτι μιᾶ ὥρᾳ ἠρημώθη.
Z	18.20	Εὐφραίνου	
		ἐπ' αὐτῇ,	
		οὐρανὸν	
		καὶ	
		οἱ ἅγιοι	
		καὶ	
		οἱ ἀπόστολοι	
		καὶ	
		οἱ προφῆται,	
		ὅτι ἔκρινεν ὁ θεὸς τὸ κρίμα ὑμῶν	
		ἐξ αὐτῆς.	
516	18.21	Καὶ	
		ἦρεν εἷς ἄγγελος ἰσχυρὸς λίθον	
			ὡς μύλινον μέγαν
517		καὶ	
		ἔβαλεν	
		εἰς τὴν θάλασσαν	
		λέγων·	
		οὕτως	
		ὀρμήματι	
AA		βληθήσεται Βαβυλὼν	
			ἡ μεγάλη πόλις
AB		καὶ	
		οὐ μὴ εὐρεθῇ	
		ἔτι.	

18.22		καὶ	
AC	φωνή...οὐ μὴ ἀκουσθῆ... ,	κιθαρῳδῶν	ἐν σοὶ
		καὶ	ἔτι
		μουσικῶν	
		καὶ	
		αὐλητῶν	
		καὶ	
		σαλπιστῶν	
		καὶ	
AD	πᾶς τεχνίτης πάσης τέχνης οὐ μὴ εὗρεθῆ		ἐν σοὶ
			ἔτι,
		καὶ	
AE	φωνή μύλου οὐ μὴ ἀκουσθῆ		ἐν σοὶ
			ἔτι,
18.23		καὶ	
AF	φῶς λύχνου οὐ μὴ φάνη		ἐν σοὶ
			ἔτι,
		καὶ	
AG	φωνή νυμφίου καὶ νύμφης οὐ μὴ ἀκουσθῆ		ἐν σοὶ
			ἔτι·
			ὅτι οἱ ἔμποροί σου ἦσαν οἱ μεγιστᾶνες τῆς γῆς,
			ἐν τῇ φαρμακείᾳ σου
			ὅτι...ἐπλανήθησαν πάντα τὰ ἔθνη,
18.24		καὶ	
		ἐν αὐτῇ	
AH	αἷμα...εὗρέθη	προφητῶν	
		καὶ	
		ἀγίων	
		καὶ	
		πάντων τῶν ἐσφαγμένων	
		ἐπὶ τῆς γῆς.	
19.1	Μετὰ ταῦτα		
518	ἤκουσα		
	ὡς φωνὴν μεγάλην		
	ὄχλου πολλοῦ		
	ἐν τῷ οὐρανῷ		
	λεγόντων·		
A		ἀλληλουϊά·	
B		ἡ σωτηρία καὶ ἡ δόξα καὶ ἡ δύναμις τοῦ θεοῦ ἡμῶν,	
19.2		ὅτι ἀληθινὰ καὶ δίκαια αἱ κρίσεις αὐτοῦ·	
		ὅτι ἔκρινεν τὴν πόρνην τὴν μεγάλην	
		ἣτις ἐφθείρεν τὴν γῆν	
		ἐν τῇ πορνείᾳ αὐτῆς,	
		καὶ	
		ἐξεδίκησεν τὸ αἷμα τῶν δούλων αὐτοῦ	
		ἐκ χειρὸς αὐτῆς.	
19.3	Καὶ		
	δεύτερον		
519	εἶρηκαν·		
C		ἀλληλουϊά·	
		καὶ	

- 527 **ἔπεσα**
ἐμπροσθεν τῶν ποδῶν αὐτοῦ
προσκυνῆσαι αὐτῷ.
- καὶ
- 528 **λέγει μοι·**
Ο ὄρα μή·
P **σύνδουλός σου εἰμι**
καὶ
τῶν ἀδελφῶν σου
τῶν ἐχόντων τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ·
G **τῷ θεῷ προσκύνησον.**
- γὰρ
- H** **ἡ μαρτυρία Ἰησοῦ ἐστὶν τὸ πνεῦμα τῆς προφητείας.**
- 19.11 Καὶ
- 529 **εἶδον τὸν οὐρανὸν ἠνεωγμένον,**
καὶ
ἰδοὺ
- 530 **ἵππος λευκὸς καὶ ὁ καθήμενος (ἦν) [καλούμενος] πιστὸς καὶ ἀληθινός,**
ἐπ’ αὐτὸν
- καὶ
ἐν δικαιοσύνῃ
- 531 **κρίνει**
καὶ
- 532 **πολεμεῖ.**
- 19.12 Δὲ
- 533 **οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ (εἰσὶν)**
[ὡς] φλόξ πυρός,
καὶ
- ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ
- 534 **διαδήματα πολλὰ (εἰσὶν),**
ἔχων ὄνομα γεγραμμένον
ὃ οὐδεὶς οἶδεν
εἰ μὴ αὐτός,
- 19.13 καὶ
- 535 **περιβεβλημένος ἱμάτιον (ἐστὶ)**
βεβαμμένον αἵματι,
καὶ
- 536 **κέκληται τὸ ὄνομα αὐτοῦ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ.**
- 19.14 Καὶ
- 537 **τὰ στρατεύματα... ἠκολούθει αὐτῷ**
[τὰ] ἐν τῷ οὐρανῷ
ἐφ’ ἵπποις λευκοῖς,
ἐνδεδυμένοι βύσσινον λευκὸν καθαρὸν.
- 19.15 καὶ
- ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ
- 538 **ἐκπορεύεται ῥομφαία ὀξεῖα,**
ἵνα ἐν αὐτῇ πατάξῃ τὰ ἔθνη,
καὶ
- 539 **αὐτὸς ποιμανεῖ αὐτούς**
ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ,
καὶ

540 **αὐτὸς πατεῖ τὴν ληνὸν τοῦ οἴνου**
τοῦ θυμοῦ
τῆς ὀργῆς τοῦ θεοῦ
τοῦ παντοκράτορος,

19.16 καὶ

541 **ἔχει . . . ὄνομα γεγραμμένον** —
ἐπὶ τὸ ἱμάτιον |
καὶ |
ἐπὶ τὸν μηρὸν αὐτοῦ |
Βασιλεὺς βασιλέων καὶ κύριος κυρίων.

19.17 Καὶ

542 **εἶδον ἓνα ἄγγελον**
ἐστῶτα
ἐν τῷ ἡλίῳ

καὶ

543 **ἔκραξεν**
[έν] φωνῇ μεγάλῃ
λέγων πᾶσιν τοῖς ὀρνέοις
τοῖς πετομένοις
ἐν μεσουρανήματι·

A
B

Δεῦτε

συνάχθητε

εἰς τὸ δεῖπνον
τὸ μέγα
τοῦ θεοῦ
ἵνα φάγητε σάρκας
βασιλέων
καὶ
σάρκας
χιλιάρχων
καὶ
σάρκας
ἰσχυρῶν
καὶ
σάρκας
ἵππων
καὶ
τῶν καθημένων
ἐπ' αὐτῶν
καὶ
σάρκας
πάντων
| ἐλευσθέρων
| τε καὶ
| δούλων
| καὶ
/-----|
μικρῶν καὶ μεγάλων.

19.19 Καὶ

544 **εἶδον τὸ θηρίον**
καὶ
τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς
καὶ
τὰ στρατεύματα αὐτῶν
συναγμένα
ποιῆσαι τὸν πόλεμον
μετὰ τοῦ καθημένου
ἐπὶ τοῦ ἵππου

καὶ
μετὰ τοῦ στρατεύματος αὐτοῦ.

- 19.20 καὶ
545 ἐπιάσθη τὸ θηρίον
καὶ
μετ' αὐτοῦ
546 (ἐπιάσθη) ὁ ψευδοπροφήτης
ὁ ποιήσας τὰ σημεῖα
ἐνώπιον αὐτοῦ,
ἐν οἷς ἐπλάνησεν
τοὺς λαβόντας τὸ χάραγμα τοῦ θηρίου
καὶ
τοὺς προσκυνοῦντας τῇ εἰκόνι αὐτοῦ·
- ζῶντες
547 ἐβλήθησαν οἱ δύο
εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρὸς
τῆς καιομένης
ἐν θείῳ.
- 19.21 καὶ
548 οἱ λοιποὶ ἀπεκτιάνθησαν
ἐν τῇ ῥομφαίᾳ
τοῦ καθημένου
ἐπὶ τοῦ ἵππου
τῇ ἐξελεύσει
ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ,
- καὶ
549 πάντα τὰ ὄρνεα ἐχορτιάσθησαν
ἐκ τῶν σαρκῶν αὐτῶν.
- 20.1 Καὶ
550 εἶδον ἄγγελον
καταβαίνοντα
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
ἔχοντα τὴν κλεῖν
| τῆς ἀβύσσου
| καὶ
| ἄλυσιν μεγάλην
ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ.
- 20.2 καὶ
551 ἐκράτησεν τὸν δράκοντα,
ὁ ὄφις ὁ ἀρχαῖος,
ὃς ἐστὶν Διάβολος
καὶ
ὁ Σατανᾶς,
- καὶ
552 ἔδησεν αὐτὸν
χίλια ἔτη
- 20.3 καὶ
553 ἔβαλεν αὐτὸν
εἰς τὴν ἄβυσσον
καὶ
554 ἐκλείσεν
καὶ
555 ἐσφράγισεν
ἐπάνω αὐτοῦ,
ἵνα μὴ πλανήσῃ ἔτι τὰ ἔθνη
ἄχρι τελεσθῆ τὰ χίλια ἔτη.

- 556 μετὰ ταῦτα
δεῖ λυθῆναι αὐτὸν
 μικρὸν χρόνον.
- 20.4
 557 Καὶ
εἶδον θρόνους
 καὶ
- 558 **ἐκάθισαν**
 ἐπ' αὐτοὺς
 καὶ
- 559 **κρίμα ἐδόθη αὐτοῖς,**
 καὶ
- 560 **(εἶδον) τὰς ψυχὰς**
 τῶν πεπελεκισμένων
 | διὰ τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ
 | καὶ
 | διὰ τὸν λόγον τοῦ θεοῦ
 | καὶ
 οἵτινες οὐ προσεκύνησαν τὸ θηρίον
 | οὐδὲ
 | τὴν εἰκόνα αὐτοῦ
 | καὶ
 ----- οὐκ ἔλαβον τὸ χάραγμα
 ἐπὶ τὸ μέτωπον
 καὶ
 ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτῶν.
- 561 καὶ
ἔζησαν
 καὶ
- 562 **ἐβασίλευσαν**
 μετὰ τοῦ Χριστοῦ
 χίλια ἔτη.
- 563 20.5 **οἱ λοιποὶ τῶν νεκρῶν οὐκ ἔζησαν**
 ἄχρι τελεσθῆ τὰ χίλια ἔτη.
- 564 **Αὕτη ἡ ἀνάστασις ἡ πρώτη.**
- 565 20.6 **μακάριος καὶ ἅγιος (ἐστὶν) ὁ ἔχων μέρος**
 ἐν τῇ ἀναστάσει τῇ πρώτῃ·
 ἐπὶ τούτων
- 566 **ὁ δεύτερος θάνατος οὐκ ἔχει ἐξουσίαν,**
 ἀλλ'
- 567 **ἔσονται ἱερεῖς**
 τοῦ θεοῦ
 καὶ
 τοῦ Χριστοῦ
- 568 καὶ
βασιλεύσουσιν
 μετ' αὐτοῦ
 [τὰ] χίλια ἔτη.
- 20.7
 569 Καὶ
 ὅταν τελεσθῆ τὰ χίλια ἔτη,
λυθήσεται ὁ σατανᾶς
 ἐκ τῆς φυλακῆς αὐτοῦ

- 20.8 καὶ
570 ἐξελεύσεται
 πλανῆσαι τὰ ἔθνη
 τὰ ἐν ταῖς τέσσαρσιν γωνίαις τῆς γῆς,
 τὸν Γῶγ καὶ Μαγῶγ,
 συναγαγεῖν αὐτοὺς
 εἰς τὸν πόλεμον,
 ὧν ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν
 ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης.
- 20.9 καὶ
571 ἀνέβησαν
 ἐπὶ τὸ πλάτος τῆς γῆς
 καὶ
572 ἐκύκλευσαν τὴν παρεμβολὴν τῶν ἁγίων
 καὶ
τὴν πόλιν τὴν ἠγαπημένην,
 καὶ
573 κατέβη πῦρ
 ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
 καὶ
574 κατέφαγεν αὐτούς.
- 20.10 καὶ
575 ὁ διάβολος . . . ἐβλήθη
 ὁ πλανῶν αὐτοὺς εἰς τὴν λίμνην
 τοῦ πυρὸς
 καὶ
 Θείου
 ὅπου καὶ τὸ θηρίον καὶ ὁ ψευδοπροφήτης,
 καὶ
576 βασανισθήσονται
 ἡμέρας καὶ νυκτὸς
 εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
- 20.11 Καὶ
577 εἶδον θρόνον
 μέγαν
 λευκὸν
 καὶ
τὸν καθήμενον
 ἐπ' αὐτόν,
 ἀπὸ τοῦ προσώπου
 οὗ...ἔφυγεν ἡ γῆ καὶ ὁ οὐρανὸς
 καὶ
578 τόπος οὐχ εὐρέθη αὐτοῖς.
- 20.12 καὶ
579 εἶδον τοὺς νεκρούς,
 τοὺς μεγάλους καὶ τοὺς μικρούς,
 ἐστῶτας
 ἐνώπιον τοῦ θρόνου.
 καὶ
580 βιβλία ἠνοίχθησαν,
 καὶ
581 ἄλλο βιβλίον ἠνοίχθη,
 ὃ ἐστὶν τῆς ζωῆς,
 καὶ

- 582 **ἐκρίθησαν οἱ νεκροὶ**
 ἐκ τῶν γεγραμμένων
 ἐν τοῖς βιβλίοις
 κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν.
- 20.13 καὶ
- 583 **ἔδωκεν ἡ θάλασσα τοὺς νεκροὺς**
 τοὺς ἐν αὐτῇ
- καὶ
- 584 **ὁ θάνατος καὶ ὁ ᾄδης ἔδωκαν τοὺς νεκροὺς**
 τοὺς ἐν αὐτοῖς,
- καὶ
- 585 **ἐκρίθησαν**
 ἕκαστος κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν.
- 20.14 καὶ
- 586 **ὁ θάνατος καὶ ὁ ᾄδης ἐβλήθησαν**
 εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός.
- 587 **οὗτος ὁ θάνατος ὁ δεύτερός ἐστιν,**
 ἡ λίμνη τοῦ πυρός.
- 20.15 καὶ
- εἰ τις οὐχ εὐρέθη
 ἐν τῇ βίβλῳ τῆς ζωῆς γεγραμμένος,
- 588 **ἐβλήθη**
 εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός.
- 21.1 Καὶ
- 589 **εἶδον οὐρανὸν καινὸν καὶ γῆν καινὴν.**
- γὰρ
- 590 **ὁ πρῶτος οὐρανὸς καὶ ἡ πρώτη γῆ ἀπῆλθαν**
- καὶ
- 591 **ἡ θάλασσα οὐκ ἔστιν ἔτι.**
- 21.2 καὶ
- 592 **τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν Ἱερουσαλὴμ καινὴν εἶδον**
 καταβαίνουσαν
 ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
 ἀπὸ τοῦ θεοῦ
 ἡτοιμασμένην
 ὡς νύμφην κεκοσμημένην τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς.
- 21.3 καὶ
- 593 **ἤκουσα φωνῆς μεγάλης**
 ἐκ τοῦ θρόνου
 λεγούσης·
- ἰδοὺ
- A** **ἡ σκηνὴ τοῦ θεοῦ (ἐστίν)**
 μετὰ τῶν ἀνθρώπων,
- καὶ
- B** **σκηνώσει**
 μετ' αὐτῶν,
- καὶ
- C** **αὐτοὶ λαοὶ αὐτοῦ ἔσονται,**
- καὶ
- D** **αὐτὸς ὁ θεὸς μετ' αὐτῶν ἔσται**
 (ὡς) [αὐτῶν θεός],
- 21.4 καὶ

E **ἐξαλείψει πᾶν δάκρυον**
ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν,
καὶ

F **ὁ θάνατος οὐκ ἔσται ἔτι**
οὔτε
πένθος
οὔτε
κραυγὴ
οὔτε

G **πόνος οὐκ ἔσται ἔτι,**
[ὅτι] τὰ πρῶτα ἀπῆλθαν.

21.5 Καὶ

594 **εἶπεν ὁ καθήμενος**
ἐπὶ τῷ θρόνῳ·

H **καὶ**
λέγει·

I **γράψον,**
ὅτι οὔτοι οἱ λόγοι πιστοὶ καὶ ἀληθινοὶ εἰσιν.

21.6 καὶ

596 **εἶπέν μοι·**
ἔγινον.

K **ἐγὼ [εἶμι] τὸ ἄλφα καὶ τὸ ᾠ,**
ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος.

L **ἐγὼ τῷ διψῶντι δώσω ... δωρεάν.**
ἐκ τῆς πηγῆς τοῦ ὕδατος τῆς ζωῆς

M 21.7 **ὁ νικῶν κληρονομήσει ταῦτα**
καὶ

N **ἔσομαι αὐτῷ θεὸς**
καὶ

O **αὐτὸς ἔσται μοι υἱός.**

21.8

P **τοῖς δειλοῖς**
καὶ
ἀπίστοις
καὶ
ἐβδελυγμένοις
καὶ
φονεῦσιν
καὶ
πόρνοις
καὶ
φαρμάκοις
καὶ
εἰδωλολάτραις
καὶ
πᾶσιν τοῖς ψευδέσιν
(ἔσονται) τὸ μέρος αὐτῶν
ἐν τῇ λίμνῃ
τῇ καιομένῃ
πυρὶ καὶ θείῳ,
ὃ ἔστιν ὁ θάνατος ὁ δεύτερος.

21.9 Καὶ
597 ἦλθεν εἰς
ἐκ τῶν ἐπιτὰ ἀγγέλων
τῶν ἐχόντων τὰς ἐπιτὰ φιάλας
τῶν γεμόντων τῶν ἐπιτὰ πληγῶν
τῶν ἐσχάτων

καὶ
598 ἐλάλησεν
μετ' ἐμοῦ
λέγων,
A Δεῦρο,
B δεῖξω σοι τὴν νύμφην
τὴν γυναῖκα τοῦ ἀρνίου.

21.10 καὶ
599 ἀπήνεγκέν με
ἐν πνεύματι
ἐπὶ ὄρος μέγα καὶ ὑψηλόν,
καὶ
600 ἔδειξέν μοι τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν
Τερουσαλήμ
| καταβαίνουσιν
| ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
| ἀπὸ τοῦ θεοῦ
21.11 | ἔχουσιν τὴν δόξαν τοῦ θεοῦ,
ὁ φωστὴρ αὐτῆς
| ὁμοίος λίθῳ τιμιωτάτῳ
| ὡς λίθῳ ἰάσπιδι κρυσταλλίζοντι.
21.12 ἔχουσα τεῖχος μέγα καὶ ὑψηλόν,
ἔχουσα πυλῶνας δώδεκα
| καὶ
| ἐπὶ τοῖς πυλῶσιν
| ἀγγέλους δώδεκα
| καὶ
ὀνόματα ἐπιγεγραμμένα,
| ἃ ἔστιν [τὰ ὀνόματα] τῶν δώδεκα φυλῶν
| υἱῶν Ἰσραὴλ
21.13 | ἀπὸ ἀνατολῆς
(ἔχουσα) πυλῶνες τρεῖς
| καὶ
| ἀπὸ βορρᾶ
(ἔχουσα) πυλῶνες τρεῖς
| καὶ
| ἀπὸ νότου
(ἔχουσα) πυλῶνες τρεῖς
| καὶ
| ἀπὸ δυσμῶν
(ἔχουσα) πυλῶνες τρεῖς.

21.14 καὶ
601 (ἔδειξέν μοι) τὸ τεῖχος τῆς πόλεως
ἔχων θεμελίους δώδεκα
καὶ
ἐπ' αὐτῶν
δώδεκα ὀνόματα
τῶν δώδεκα ἀποστόλων τοῦ ἀρνίου.

21.15 Καὶ

- 602 ὁ λαλῶν . . . εἶχεν μέτρον κάλαμον χρυσοῦν,
μετ' ἔμοῦ |
ἵνα μετρήσῃ τὴν πόλιν
καὶ
τοὺς πυλῶνας αὐτῆς
καὶ
τὸ τεῖχος αὐτῆς.
- 21.16 καὶ
603 ἡ πόλις τετράγωνος κεῖται
καὶ
604 τὸ μῆκος αὐτῆς (ἐστὶν) ὅσον [καὶ] τὸ πλάτος.
- καὶ
605 ἐμέτρησεν τὴν πόλιν
τῷ καλάμῳ
ἐπὶ σταδίων δώδεκα χιλιάδων,
606 τὸ μῆκος καὶ τὸ πλάτος καὶ τὸ ὕψος αὐτῆς ἴσα ἐστίν.
- 21.17 καὶ
607 ἐμέτρησεν τὸ τεῖχος αὐτῆς
ἑκατὸν τεσσαράκοντα τεσσάρων πηχῶν
μέτρον ἀνθρώπου,
ὃ ἐστὶν ἀγγέλου.
- 21.18 καὶ
608 ἡ ἐνδῶμησις τοῦ τεύχους αὐτῆς ἴασις
καὶ
609 ἡ πόλις χρυσίον καθαρὸν
ὁμοίον ὑάλῳ καθαρῷ.
- 21.19 οἱ θεμέλιοι τοῦ τεύχους τῆς πόλεως
παντὶ λίθῳ τιμίῳ κεκοσμημένοι·
ὁ θεμέλιος ὁ πρῶτος ἴασις,
ὁ δεύτερος σάπιρος,
ὁ τρίτος χαλκηδών,
ὁ τέταρτος σμάραγδος,
21.20 ὁ πέμπτος σαρδόνυξ,
ὁ ἕκτος σάρδιον,
ὁ ἕβδομος χρυσόλιθος,
ὁ ὄγδοος βήρυλλος,
ὁ ἕνατος τοπάζιον,
ὁ δέκατος χρυσόπρασος,
ὁ ἐνδέκατος ὑάκινθος,
ὁ δωδέκατος ἀμέθυστος,
21.21 καὶ
611 οἱ δώδεκα πυλῶνες δώδεκα μαργαρίται,
ἀνά εἷς ἕκαστος τῶν πυλώνων ἦν
ἕξ ἐνὸς μαργαρίτου.
- καὶ
612 ἡ πλατεῖα τῆς πόλεως χρυσίον καθαρὸν
ὡς ὑάλος διαυγῆς.
- 21.22 Καὶ
613 ναὸν οὐκ εἶδον
ἐν αὐτῇ,
γὰρ
614 ὁ κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ ναὸς αὐτῆς ἐστὶν καὶ τὸ ἄρνιον.

- 21.23 καὶ
615 ἡ πόλις οὐ χρεῖαν . . . ἔχει
τοῦ ἡλίου |
οὐδὲ |
τῆς σελήνης |
ἵνα φαίνωσιν αὐτῇ,
- γὰρ
616 ἡ δόξα τοῦ θεοῦ ἐφώτισεν αὐτήν,
καὶ
617 ὁ λύχνος αὐτῆς τὸ ἄρνιον.
- 21.24 καὶ
618 περιπατήσουσιν τὰ ἔθνη
διὰ τοῦ φωτὸς αὐτῆς,
καὶ
619 οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς φέρουσιν τὴν δόξαν αὐτῶν
εἰς αὐτήν,
- 21.25 καὶ
620 οἱ πυλῶνες αὐτῆς οὐ μὴ κλεισθῶσιν
ἡμέρας,
γὰρ
621 νῦξ οὐκ ἔσται
ἐκεῖ,
- 21.26 καὶ
622 οἴσουσιν τὴν δόξαν καὶ τὴν τιμὴν τῶν ἔθνῶν
εἰς αὐτήν.
- 21.27 καὶ
623 οὐ μὴ εἰσέλθῃ . . . πᾶν κοινὸν
εἰς αὐτήν καὶ
[ὁ] ποιῶν βδέλυγμα καὶ ψεῦδος
εἰ μὴ οἱ γεγραμμένοι
ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς ζωῆς
τοῦ ἄρνιου.
- 22.1 Καὶ
624 ἔδειξέν μοι ποταμὸν
ὑδατος
ζωῆς
λαμπρὸν ὡς κρύσταλλον,
ἐκπορευόμενον
ἐκ τοῦ θρόνου τοῦ θεοῦ
καὶ
τοῦ ἄρνιου.
- 22.2 ἐν μέσῳ τῆς πλατειᾶς αὐτῆς
καὶ
τοῦ ποταμοῦ
ἐντεῦθεν καὶ ἐκεῖθεν
625 ξύλον ζωῆς ποιοῦν καρποὺς δώδεκα,
κατὰ μῆνα
626 ἕκαστον ἀποδιδοῦν τὸν καρπὸν αὐτοῦ,
καὶ
627 τὰ φύλλα τοῦ ξύλου (ἐστὶν)
εἰς θεραπείαν τῶν ἔθνῶν.
- 22.3 καὶ
628 πᾶν κατάθεμα οὐκ ἔσται
ἔτι.

- καὶ
 629 ὁ θρόνος τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ ἀρνίου...ἔσται, ἐν αὐτῇ
- καὶ
 630 οἱ δοῦλοι αὐτοῦ λατρεύσουσιν αὐτῷ
 22.4 καὶ
- 631 ὄψονται τὸ πρόσωπον αὐτοῦ,
 καὶ
- 632 τὸ ὄνομα αὐτοῦ (ἔσται)
 ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν.
- 22.5 καὶ
- 633 νῦν οὐκ ἔσται
 ἔτι
- καὶ
 634 οὐκ ἔχουσιν χρεῖαν
 | φωτὸς λύχνου
 | καὶ
 | φωτὸς ἡλίου,
 ὅτι κύριος ὁ θεὸς φωτίσει
 ἐπ' αὐτούς,
- καὶ
 635 βασιλεύσουσιν
 εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.
- 22.6 Καὶ
- 636 εἶπέν μοι·
 A οὗτοι οἱ λόγοι πιστοὶ καὶ ἀληθινοί,
 καὶ
 B ὁ κύριος ὁ θεὸς . . . ἀπέστειλεν τὸν ἄγγελον αὐτοῦ
 τῶν πνευμάτων τῶν προφητῶν
 δεῖξαι τοῖς δούλοις αὐτοῦ
 ἃ δεῖ γενέσθαι
 ἐν τάχει.
- 22.7 καὶ
 ἰδοὺ
- 637 ἔρχομαι
 ταχύ.
- 638 μακάριος ὁ τηρῶν τοὺς λόγους τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου.
- 22.8 639 Κἀγὼ Ἰωάννης
 ὁ ἀκούων καὶ βλέπων ταῦτα.
- καὶ
 ὅτε ἤκουσα καὶ ἔβλεψα,
 640 ἔπεσα
 προσκυνῆσαι
 ἔμπροσθεν τῶν ποδῶν τοῦ ἀγγέλου
 τοῦ δεικνύοντός μοι ταῦτα.
- 22.9 καὶ
- 641 λέγει μοι·
 A ὄρα μή·
 B σύνδουλός σου εἰμι
 καὶ τῶν ἀδελφῶν σου τῶν προφητῶν
 καὶ τῶν τηρούντων τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου τούτου·
 C τῷ θεῷ προσκύνησον.

22.10 Καὶ
642 λέγει μοι·
D μὴ σφραγίσῃς τοὺς λόγους τῆς προφητείας
τοῦ βιβλίου τούτου,
γὰρ
E ὁ καιρὸς ἐγγύς ἐστιν.
F 22.11 ὁ ἀδικῶν ἀδικησάτω ἔτι
καὶ
G ὁ ρυπαρὸς ρυπανθήτω ἔτι,
καὶ
H ὁ δίκαιος δικαιοσύνην ποιησάτω ἔτι
καὶ
I ὁ ἅγιος ἁγιασθήτω ἔτι.

22.12 Ἴδου
643 ἔρχομαι ταχύ,
καὶ
644 ὁ μισθός μου (ἐστίν)
μετ' ἐμοῦ
ἀποδοῦναι ἑκάστῳ
ὡς τὸ ἔργον ἐστίν αὐτοῦ.
645 22.13 ἐγὼ τὸ ἄλφα καὶ τὸ ὦ,
ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος,
ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος.
646 22.14 Μακάριοι (εἰσὶν) οἱ πλύνοντες τὰς στολὰς αὐτῶν,
ἵνα ἔσται ἡ ἐξουσία αὐτῶν
ἐπὶ τὸ ξύλον τῆς ζωῆς
καὶ
... τοῖς πυλῶσιν εἰσέλθωσιν
εἰς τὴν πόλιν.

647 22.15 ἔξω οἱ κύνες
καὶ
οἱ φάρμακοι
καὶ
οἱ πόρνοι
καὶ
οἱ φονεῖς
καὶ
οἱ εἰδωλολάτραι
καὶ
πᾶς φιλῶν καὶ ποιῶν ψεῦδος.

648 22.16 Ἐγὼ Ἰησοῦς ἔπεμψα τὸν ἄγγελόν μου
μαρτυρῆσαι ὑμῖν ταῦτα
ἐπὶ ταῖς ἐκκλησίαις.

649 ἐγὼ εἰμι ἡ ῥίζα καὶ τὸ γένος Δαβὶδ,
ὁ ἀστὴρ ὁ λαμπρὸς ὁ πρωῖνός.

22.17 Καὶ
650 τὸ πνεῦμα καὶ ἡ νύμφη λέγουσιν·
J ἔρχου.
καὶ
651 ὁ ἀκούων εἰπάτω·
K ἔρχου.

- 652 καὶ
ὁ διψῶν ἐρχέσθω,
- 653 ὁ θέλων λαβέτω ὕδωρ ζωῆς
δωρεάν.
- 654 22.18 **Μαρτυρῶ ἐγὼ παντὶ τῷ ἀκούοντι τοὺς λόγους τῆς προφητείας**
τοῦ βιβλίου τούτου·
ἐάν τις ἐπιθῆ
ἐπ' αὐτά,
655 **ἐπιθήσει ὁ θεὸς**
ἐπ' αὐτὸν τὰς πληγὰς
τὰς γεγραμμένας
ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ,
- 22.19 καὶ
ἐάν τις ἀφέλῃ
ἀπὸ τῶν λόγων τοῦ βιβλίου
τῆς προφητείας ταύτης,
656 **ἀφελεῖ ὁ θεὸς τὸ μέρος αὐτοῦ**
ἀπὸ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς
καὶ |
ἐκ τῆς πόλεως τῆς ἁγίας
τῶν γεγραμμένων
ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ.
- 657 22.20 **Λέγει ὁ μαρτυρῶν ταῦτα·**
Ὡ **ναί, ἔρχομαι ταχύ.**
Ἀμήν,
658 **ἔρχου κύριε Ἰησοῦ.**
- 659 22.21 **Ἡ χάρις τοῦ κυρίου Ἰησοῦ (ἔστὼ)**
μετὰ πάντων.